

Stjepan Jagić

ŽUPA PODRAVSKE SESVETE

140 godina samostalnosti

691 godina od prvog spomena

Župa Podravske Sesvete

Stjepan Jagić

**Povodom 140 godina samostalnosti
župe Podravske Sesvete
1885. – 2025.**

**Povodom 691 godine od prvog spomena
župe Svih svetih Podravske Sesvete
1334. – 2025.**

Podravske Sesvete, 2025.

Naslov: „Župa Podravske Sesvete“

Autor: Stjepan Jagić

Vlastita naklada autora

URL publikacije: <https://www.podravske-sesvete.eu>

Urednik: Petra Štefec

Jezična lektura i korektura: Petra Štefec

Naslovnica: **Dražen Nađ**

(fotografija na naslovnici: **Cvjetnica**, sveta misa u župnoj crkvi Svih svetih u Podravskim Sesvetama 24.3.2024., Mario Rukelj, župnik)

Zadnja strana:

Varaždinski biskup **Bože Radoš** prima poklone u Župnoj crkvi Svih svetih u Podravskim Sesvetama, prije podjele sakramenta Svete potvrde, 13.5.2025.

ISBN 978-953-46887-0-0

Publikacija je dostavljena Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu u skladu s obvezom dostave obveznog primjerka propisanom Zakonom o knjižnicama i knjižničnoj djelatnosti (NN 17/19, 98/19, 114/22) te Pravilnikom o obveznom primjerku (NN 66/20).

Mjesto izdanja: Podravske Sesvete,

Godina izdanja: 2025.

„Neka Gospodin blagoslovi ovo mjesto i sve koji su u njemu živjeli,
žive i koji će tek doći.

Neka ova župa i dalje bude svjetionik vjere, utočište ljubavi
i dom zajedništva.“

Predgovor

"U povijesti župe čita se povijest duša koje su je gradile."

– Ivan Merz

Kroz povijesni razvitak, crkva je bila središnje mjesto okupljanja gotovo svake zajednice. Nema sela ni grada bez jasno prepoznatljive crkvene građevine u svome središtu – simbola duhovnosti, stabilnosti i identiteta. U vremenu kada je život običnoga čovjeka bio težak i prožet svakodnevnim naporima, nedjelja je predstavljala više od dana odmora. Bila je to prilika za zajedništvo, za susret s vjerom, ali i jednih s drugima.

Župna okupljanja učvršćivala su društvene veze i gradila osjećaj pripadnosti. Ne čudi stoga da su upravo župni zapisi najvjerodostojniji izvor podataka o povijesti mnogih mjesta. Svećenici, kao obrazovani ljudi svoga vremena, bilježili su važne događaje, kronike, rođenja, smrti, vjenčanja – čuvajući tako sjećanja za buduće naraštaje. Ti arhivski podaci pouzdani su i dragocjeni svjedoci jednog vremena.

Monografija o **Župi Podravske Sesvete** sustavno donosi ne samo crkvenu, već i kulturnu i društvenu povijest ovoga mjesta. Zahvaljujući predanom radu Stjepana Jagića – marljivom svjedoku i čuvaru tradicije svoga zavičaja – pred nama ostaje trajna vrijednost: pisana riječ. Ova knjiga nije samo dokument prošlosti, već most prema budućnosti, dar svim ljubiteljima povijesti Podravske Sesvete – maloga mjesta s velikom dušom.

Petra Štefec

Sadržaj:	Strana
1. Uvod	6
2. Pisani dokumenti do osnivanja samostalne župe	7
2.1. Kapela Svih svetih	8
2.2. Groblje	11
2.3. Popis župnika 1702.- 1886.	15
3. Osnivanje župe 1885.	18
3.1. Svećenici, fratri i časne sestre rođeni u Podravskim Sesvetama	22
3.2. Upravitelji i župnici od osnivanja župe do danas	23
4. Iz života župe	34
4.1. Ana Cugovčan - 100 godina vjerničkog staža	35
4.2. Zagrljaji, suze i zahvalnost za časnu sestru Karmen	36
4.3. Milan Lončarić – Zlatna misa – 50 godina svećenstva	39
4.4. Novi orguljaš i voditelj crkvenog zbora – Josip Ris	42
4.5. Uvedene pobožnosti i bratovštine	44
4.6. Potvrda u župi	45
4.7. Prva pričest	46
4.8. Misije u župi	47
4.9. Župne svetkovine i procesije: <i>Cvjetnica, Marija Čiselska,</i> <i>Tijelovo, Uskrs, Božić</i>	48
4.10. Hodočašće Majci Božjoj Bistričkoj	54
4.11. Adventske svijeće	55
4.12. Prvo klečanje u župi	56
4.13. Mlade mise	57
4.14. Svečani jubileji	61
4.15. Župni dvor	62
4.16. Nova vjeronaučna dvorana	64
4.17. Župna nadarbina	65
4.18. Župno vijeće	65
4.19. Dioba zemljišne zajednice	66

5.	Župna crkva	67
5.1.	Oltari u crkvi	73
5.2.	Veliki oltar	73
5.3.	Oltar Majke Božje od svete Krunice	75
5.4.	Oltar svetog Stjepana kralja	77
5.5.	Slike u sakristiji i crkvi	78
5.6.	Jaslice	79
5.7.	Križni put	81
5.8.	Božji grob	82
5.9.	Sveto posuđe	83
5.10.	Propovjedaonica	84
5.11.	Vječno svjetlo	85
5.12.	Stepenice na kor	85
5.13.	Orgulje	85
5.14.	Veliki luster	87
5.15.	Sesvečka zvona	88
5.16.	Ura na tornju	89
5.17.	Munjovod na tornju – gromobran	90
5.18.	Ograda oko crkve	91
5.19.	Lipe oko crkve i na Trgu bana Josipa Jelačića	91
6.	Raspela na području župe	92
6.1.	Kalvarija u parku na Trgu bana Josipa Jelačića	96
6.2.	Kapelica Gospe Fatimske	97
6.3.	Kapelica Žalosne Gospe	98
6.4.	Kapelica svetog Ivana Nepomuka	99
7.	Korištena literatura i fotografije	102

1. Uvod

Sesvečani i Sesvečice su oduvijek bili vrijedni, marljivi i vrlo pobožni ljudi. Mnogo su držali do crkvenih svetkovina i običaja. Ova knjiga posvećena je njima kao i svim svećenicima i župnicima, upraviteljima župe koji su služili narodu u župi Sesvete. Ona je posvećena i svim graditeljima crkve koji su uspješno završili posao nadljudskim naporima 1885. godine, brojnim poznatim i nepoznatim vjernicima koji su pomogli početak gradnje, samu gradnju i održavanje. Obiteljima i pojedincima, kojima je na duši ležala želja za napretkom našega kraja i države Hrvatske, svima onima koji su na bilo koji način pomagali brojne obnove i popravke u okviru Župe, kako bi ona bila okupljalište vjerske zajednice te da okupljeni oko nje mogu dostojno slaviti Boga.

Naposljetku, ona je posvećena svim svećenicima, župnicima te vjernicima koji će u budućnosti živjeti u župi Podravske Sesvete.

Nadam se da će njihov broj početi polako rasti i da će pad broja stanovnika biti zaustavljen. Možda će ona u njima probuditi osjećaj ljubavi i poštovanja prema naporima koje su dosadašnji upravitelji župe i vjerska zajednica uložili u mukotrpno razvijanje ove župe, stvarajući tako zrnice po zrnice prošlosti, sadašnjosti i budućnosti.

2. Pisani dokumenti do osnivanja samostalne župe

Područje današnje Općine Podravske Sesvete bilo je naseljeno još u dalekoj prošlosti prije više od nekoliko tisuća godina. O tome svjedoče brojni arheološki nalazi. To nije ni čudo ako se uzme u obzir bogatstvo vodotoka punih riba, gustih šuma punih drva za ogrjev i divljači svih vrsta te livada i plodnih oranica.

U sedmom stoljeću počinje doseljenje Slavena, odnosno Hrvata na ovo područje. Oni sa sobom donose svoja religijska uvjerenje, svoje bogove i svoje vjerske običaje. Tu susreću domaće stanovništvo s kojim se polako stapaju i od njih preuzimaju kršćanstvo. Sam proces je tekao sporo sve do IX. stoljeća. Iz tog vremena ima malo dokumenata, a prve zapise o našem kraju i vjernicima nalazimo tek u XIV. stoljeću.

Za Sesvete je posebno važan popis župa zagrebačke biskupije od 1334. godine. Sastavio ga je gorički arhiđakon Ivan g. 1334. i uvrstio u statut Zagrebačkoga kaptola. Drugi popis župa zagrebačke biskupije po vremenu i važnosti potječe iz g. 1501.

Navedeni zapis objavio je na str. 77 Josip Buturac u knjizi: "*Popis župa Zagrebačke biskupije*" 1334. i 1501. godine gdje piše:

„303. 1334. Item ecclesia omnium sanctorum de Grabounok. — 1501. Martinus plebanus omnium sanctorum.

Ovo je vjerojatno župa Gorbonokffew koja se spominje 1507.—1520. (AK Popisi, 28, 60, 95, 128), a nalazila se između Đurđevca i Kloštra. Gorbonok je područje veće feudalne gospoštije s trgovištem, na kojem su mogle postojati dvije župe: jedna sv. Adrijana u današnjem Kloštru (vidi br. 153), a druga Sviju svetih, na zapadu, možda u današnjim Podravskim Sesvetama. Spominje se i 1658. (Kat. list 1902, 411)."

Nakon pada Virovitice 1552. godine u ove krajeve navalili su Turci. Jedan dio stanovnika Sesveta je pobjegao prema Đurđevcu i Koprivnici, a drugi su se sakrili u guste hrastove šume i neprohodne močvare Rakovke. I tako je ostalo sve do 1684. godine kada se malo pomalo počinju doseljavati hrvatski seljaci iz različitih krajeva, najviše iz Zagorja i zapadne Podravine.

„I tako je mjesto Sesvete osnovano po drugi put 1695. na starom selištu sesvetske crkve uz grabrovnički breg i "svečev grob", Horvat, 1937, 220.

2.1. Kapela Svih svetih

Kako je selo Podravske Sesvete naseljeno otprilike u isto vrijeme kao i Kloštar Podravski s naseljima Prugovac, Oderjan i Budančevica, 1702. godine je uvršteno u novo osnovanu Župu svetog Benedikta opata u Kloštru. Župu je osnovao zagrebački biskup Stjepan Selišćević. I tako su Podravske Sesvete duhovno pripojene kloštranskoj župi i ostale su u njoj do 1886. godine kada je u Sesvetama s radom započela nova samostalna katolička župa.

Iz karte se vidi da je Crkva smještena na najvišem vrhu Stare cirkve (danas ulica J.J. Strossmayera).

Karta Podravske Sesvete koja je rađena za tadašnje vojne potrebe vjerodostojno prikazuje izgled mjesta 1782. godine.

(Horbec I...isto, sekcija 12 i <http://mapire.eu/en/map/firstsurvey/>)

Vrlo je vjerojatno na mjestu stare župne crkve Svih svetih u Sesvetama ta stara crkva djelomično preživjela turska vremena, jer ju kao takvu spominje izričito Andrija Vinković u izvješću od 8.10.1658. (J. Barle, Kat. list 1902, 32.).

Misao o postojanju te stare župne crkve u Sesvetama potvrđuje i prvi njezin opis 1706., jer arhiđakon kaže da je u Sesvetama kapela trošna, ali pokrita. Ovo *trošna* – ne bi se moglo reći za zidanu građevinu, koja bi bila desetak godina prije podignuta. I baš zato možemo tvrditi da je spomenuta kapela u Sesvetama bila ona stara župna crkva Svih svetih koju spominje i popis iz 1334. i onaj iz 1501.

Točan opis kapele nalazimo u izvještaju o kanonskoj vizitaciji, koja je obavljena g. 1744. Izvještaj kaže ovako: *"Kapela Svih svetih postoji u selu Sesvete. Kapela je zidana, ali ima drven toranj. Premda je zasada još prilično dobro pokrita, ipak mora naskoro dobiti nov krov, kao što je*

nedavno podignut i nov toranj. Sakristije nema, ali inače ima sve potreštine za čitanje svete mise. Ima i kalež, no nije od srebra; zato je arhiđakon odredio da se nabavi nov kalež. Groblje kapele loše je ograđeno, zbog čega ulazi svakovrsna stoka. Zato je arhiđakon zabranio na groblju obavljati crkveni blagoslov dotle dok se ne ogradi. Za kapelu se brine Stjepan Sirograđa. Nekada je kapela imala 13 rali zemlje, 51 oranicu, ali su je seljaci prije 9 godina razdijelili između sebe."

U svome izvještaju od 27. siječnja 1746. veli kanonik arhiđakon Adam Stepanić, da je nakon posljednje kanonske vizitacije nabavljen nov kalež od čista srebra. Sjeverno od kapele nalazi se nekakav zid; možda je to bio ostatak nekadašnje crkve ili "grada" (dvorca) i tada bi s još većom sigurnošću mogli zaključiti da je kapela stara, a onaj zid vjerojatno ostatak župnog dvora.

Kanonsku je vizitaciju u Sesvetama obavio 14. rujna 1787. zagrebački kanonik arhiđakon David Ivan Pizeti. On u svome izvještaju zapisao da je kapela Svih svetih u Sesvetama sva od temelja zidana i da se nalazi u dobrom stanju. U tornju je smješteno jedno zvono. Sesvete su g. 1787. imale 80 kuća u kojima je stanovalo 595 žitelja. Među njima bijaše 130 bračnih parova, 160 nejake djece i 435 odraslih žitelja, koji se o Uskrsu ispovjediše i pričestiše.

206
Dne 9te Svibnja 1851. Doneseni su po Gospodinu Gume-
nu Gašparu Gantner Verovitičkom i Warasčina-
dov Svećnjaka porebuzena sa Kapelu Sesvečku i
jedan Križ sa stojič postaviti obverh Taberna-
kula - Svećnjake stoji 12^{ft}. 6ⁱⁿ. Križ pak 2^{ft} 4ⁱⁿ.
skupa 14^{ft} 24ⁱⁿ. Te novce povratise mestini Upra-
vitelj župe Kloštarske isti dan is posebne pene-
nice sesvečke Kapete, kojih je bilo do 20^{ft}. 6ⁱⁿ.
iste prenavedene stvari cerkvene besć isti dan
po S. Gumeni posvetyene s. j. blagoslovene
i tako sa porabu cerkveni i službu božju opre-
delene - u Sesvete pak odnesenou 11te Svibnja na
koj dan i služba božja tamose je oversivala.

Zapis iz Spomenice Župe Kloštar Podravski na str. 206. od 9.5.1851. godine o kupnji opreme za kapelu u Sesvetama.

Opis vizitatora 5.9.1840. govori da kapela u Sesvetama ima 9 orgija dužine, a 3 i pol orgije širine, što znači da je 18 metara duga, a 6 i pol široka. (Točnije, 17,074 m duga, a 6,636 široka, jer orgija iznosi 1,896 m). Dosta velika crkva za Sesvete. (Prot. Sv. XVI, 32).

U toj zidanoj crkvi spominje se 10.5.1733. (Prot. Sv. VI, 17) i oltar, a taj je drven na jedan kat. U sredini oltara je slika Svih svetih, a sa strane uz sliku sa svake strane po dva stupa. Iznad slike Svih svetih nalazi se (vjerojatno) reljef "Presveto Trojstvo kruni Blaženu Djevicu Mariju."

Tabulat (svod kapele) i kor – drveni su i obojeni. Đuro Ortner, župnik sesvečki, u župnoj Spomenici piše (str. 4.) da se u Sesvetama sačuvala predaja, kako se već 1717. uz kapelu na groblju nalazi i zvono podignuto na četiri stupa, a za oltar Svih svetih u toj staroj kapeli tvrdi da je podignut 1727. godine jer je ta godina bila urezana na tome oltaru. To bi odgovaralo istini jer se taj oltar 1733. spominje u kanonskoj vizitaciji, ali ne stoji ono Ortnerovo mišljenje *da je to možda početak postojanja te kapele*, budući ju izričito spominje već 1706. prvi kloštranski vizitator (Prot. 92/IV).

U toj se kapeli spominje uz oltar i sakristija i kaže se da je popločena i da ima klupe, a u malom zvoniku i zvono. David Ivan Pizeti, arhiđakon zapisat će 14.12.1787. da je kapela sva od temelja zidana i da se nalazi u dobrom stanju i da je u tornju jedno zvono (Prot. Sv. XI), dok će vizitator 5.9.1840. (Prot. Sv. XVI, 32.) navesti da kapela u Sesvetama ima dva oltara i dva zvona.

I takova će ostati do 1872. kad se vjernici sela Podravske Sesvete mjesto zapuštene stare kapele poticajem župnika Tome Ciglarića, župnika u Kloštru, započeti graditi novu crkvu usred sela (Lib. Men. Župe Kloštar).

Na mjestu ovog raspela do 1877./78. nalazila se stara kapelica Svih svetih oko koje se nalazilo i groblje (do 1832.). Fotografija je snimljena između dva svjetska rata; oko 1920. godine.

2.2. Groblje

Prvobitno groblje u Sesvetama bilo je oko stare crkve – kapele Svih svetih na najvišem dijelu Stare cirkve (ulice J.J. Strossmayera). Bilo je poprilično veliko.

Godine 1832. groblje se moralo premjestiti. Nije smjelo ostati oko crkve. Premješteno je od kapele Svih svetih u ulicu Prva numera na svoje sadašnje mjesto. To novo groblje blagoslovio je 3. siječnja 1832. godine Franjo Milinković, župnik iz Đurđevca i podarhiđakon.

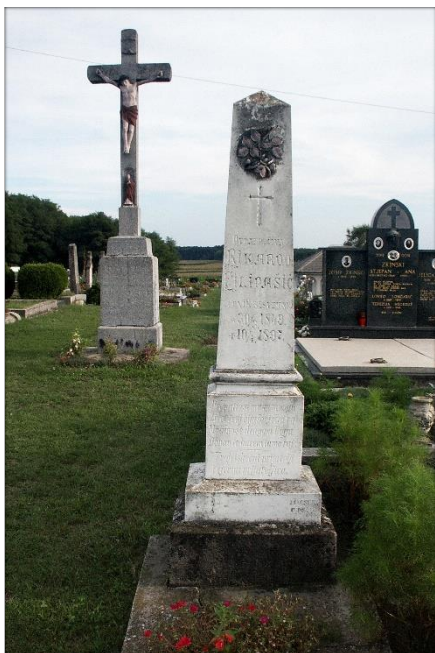
Za upravitelja kloštranske župe Franje Podela, groblje je prošireno, ponovo ograđeno i 19. travnja 1850. ponovo ga je svečano blagoslovio pitomački župnik Danijel Prusac, a sudjelovali su župnici: Luka Kolarić iz Kozarevca i Ivan Južak iz Ferdinandovca te kloštranski kapelan Ignac Mašek i upravitelj župe u Kloštru Franjo Podel.

Groblje je ponovo produženo i 16. lipnja 1891. blagoslovio ga je Josip Hiter, župnik u Virju i podarhiđakon crkvenog kotara uz prisutnost pitomačkog župnika Josipa Kovačića i domaćeg sesvetskog župnika Rikarda Filipašića.

Zemljište starog groblja prodala je zemljišna zajednica za 5000 dinara 1924. godine i taj novac je dan za nova zvona (Spom. 132).

Kad stranac dođe na sesvečko groblje, iznenadit će se lijepim smještajem i uređenjem toga groblja. Mnogo veća mjesta nemaju tako uređeno groblje.

Nekako u sredini groblja – na najvišoj točki brijega podignuto je kameno Raspelo, koje je „godine 1932. na svoj trošak podigao Lovro Lončarić, župljanin naš, čovjek zauzet za sve što je dobro i plemenito, a Raspelo je izradio domaći klesar Ladislav Mlađen. Na duhovski ponedjeljak bilo je Raspelo poslije večernice svečano blagoslovljeno. Stajalo je 3.500 dinara.” (Spom. 139. str.).

S desne strane malo ispod Raspela, sahranjen je prvi imenovani župnik u Sesvetama: Rikardo Filipašić. Nad grobnicom podignut mu je spomenik od vrijednog bijelog mramora. Uz ime i ostale podatke stoji uklesano:

**OVDJE POČIVA
RIKARDO
FILIPAŠIĆ
ŽUPNIK SESVETSKI
30/3.1849.
+10.4.1897.**

**Propatio si muku mnogu
Život ovaj bijaše vječni vaj
Molimo se dragom Bogu
Dopao te barem tamo raj.**

**Tvoji iskreni prijatelji
i vjerna prijateljica.**

Zauzimao se za Sesvete i mnogo je učinio dobrog u Sesvetama. Umro je mlad, u 48. godini pa je zaslužio da mu župljani na lijepome groblju dadu obnoviti slova na spomeniku. (Od ove napomene fra Paškala Cvekana prošlo je 18 godina, a slova još nisu obnovljena. Nadam se da će to ove 2025. godine biti konačno učinjeno!)

Rikardo Filipašić je bio jedini sesvečki župnik sahranjen na groblju, sve do 2005. godine kada je po vlastitoj želji ovdje sahranjen i Tomislav Hrupec, također župnik u Podravskim Sesvetama od 1972.

Godine 1900. groblje je ponovo prošireno s istočne strane zemljom koju je kupila sesvečka Općina. Blagoslovio ga je 30.6.1900. Antun Gerber, župnik sesvečki uz pomoć dvojice klerika – župljana Josipa Jaruša i Jankaca iz Pitomače. Stara ograda oko groblja bila je u vrlo lošem stanju s toga Općinsko poglavarstvo 1. svibnja 1908. donosi odluku o postavljanju nove zidane ograde.

Novo raspelo na groblju u Podravskim Sesvetama postavljeno je 2004. godine, jer je staro bilo dotrajalo i moralo se zamijeniti.

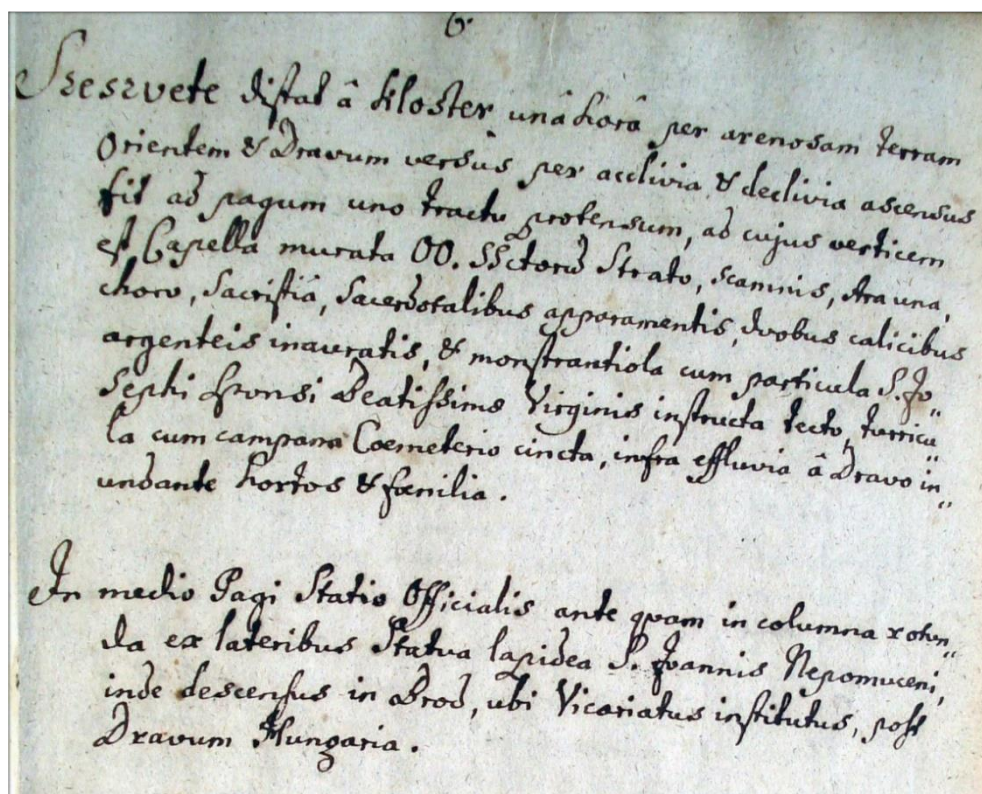
Zanimljivo je napomenuti da je Josip Rusan, otac poznatog ilirskog i pučkog pjesnika, domoljuba, glazbenika te nositelja prosvjetiteljstva i gospodarskog života Podravine, Ferde Rusana, pokopan u svibnju 1831. godine na starom sesvečkom groblju. S obzirom na to da je 1832. godine groblje preseljeno na današnje mjesto, njegova supruga, Mariana Peić nije pokopana na istom mjestu, nego na novom groblju u ožujku 1840. godine.

2.3. Popis župnika od 1702. – 1886.

1. Arbanas Đuro (1702. - 1726.)	11. Gregurić Ignacije (1831. - 1840.)
2. Fabiančić Matija (1726. - 1731.)	12. Šantuš Martin (1840.- 1841.)
3. Turčić Josip (1731. - 1741.)	13. Berklaš Ferdinand (1841. - 1844.)
4. Tomašić Martin (1741. - 1745.)	14. Šantuš Martin (1844. - 1848.)
5. Saraga Ivan Matija (1745.-1795.)	15. Podel Franjo (1848. - 1851.)
6. Juraj Mihael (1795. - 1798.)	16. Fabek Đuro (1851. - 1861.)
7. Ribarić Luka (1798. - 1805.)	17. Mačić Marko (1861.)
8. Bedečić Josip (1805. - 1817.)	18. Ciglarić Tomo (1862. - 1875.)
9. Mikulic Ignacije (1817. - 1831.)	19. Vabec Josip (1875.)
10. Jambrešić Vinko (1831.)	20. Košnjak Andrija (1875. - 1887.)

Sedam godina nakon što su Podravske Sesvete 1695. godine službeno postale naseljem, 1702. godine su uvrštene u novo osnovanu župu Svetog Benedikta opata u Kloštru i ostale su u njoj do 1886. kada je u Sesvetama započela radom nova samostalna župa. Sve to vrijeme vjersku službu za potrebe Sesvečana obavljali su župnici iz Kloštra.

Spomenica Župe Kloštar; zapis o Sesvetama.

3. Osnivanje župe 1885. godine

Pošto su Podravske Sesvete 1883. godine u gospodarskom smislu već bile dovoljno snažne da mogu izdržavati župnika mještani su izrazili želju za osnivanjem vlastite samostalne župe te su se obratili Nadbiskupskom Duhovnom Stolu u Zagrebu s molbom da se u Sesvetama uspostavi samostalna kapelanija. Htjeli su da Sesvete imaju trajno po jednog kapelana iz Kloštra, koji će u Sesvetama stalno boraviti i zadovoljavati sve vjerske potrebe naroda. Sesvećani su molbu o osnivanju samostalne kapelanije poslali u Zagreb 17. travnja 1883. Nadbiskupski Duhovni Stol u Zagrebu je želju Sesvećana primio s naklonošću i pošao dalje od želje vjernika za samostalnom kapelanijom. Duhovni Stol 11. svibnja 1883. upravlja dopis broj 1738/83. na Zemaljsku vladu u Zagrebu i moli da se u selu Podravske Sesvete uspostavi samostalna župa jer se namještanjem samostalnog kapelana ne bi u potpunosti postigla svrha takva postavljanja. Nova župa bi se mogla podići jer bi brojila preko 2000 duša, a župi Kloštar, od koje bi se odijelila, ostalo bi još uvijek 3000 duša.

Na tu molbu Duhovnog Stola Zemaljska vlada je odgovorila 6. studenoga 1883. otpisom pod brojem 5308, sa zahtjevom održavanja rasprave o osnivanju nove župe u Sesvetama.

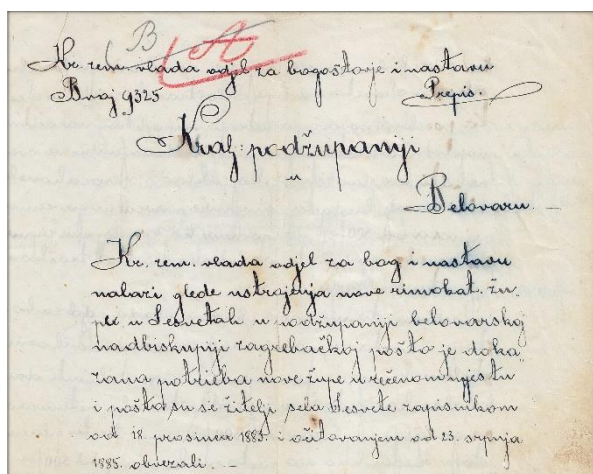
Sačuvani izvorni zapisnik te rasprave koja je održana 18. prosinca 1883. u Sesvetama, po nalogu od županije u Bjelovaru (broj 16104 od 12. prosinca 1883.), pokazuje da su Sesvećani mogućnost osnivanja nove župe primili s radošću i oduševljenjem. Na toj raspravi bili su prisutni sa strane Duhovnog Stola: Josip Hiter, župnik u Virju kao podarhiđakon đurđevački i kloštranski župnik Andrija Košnjak, a sa strane podžupanije Ivan Žigrović, podžupanijski perovođa i Đuro Veličan, općinski načelnik iz Pitomače. Selo su zastupali, od Sesvećana izabrani zastupnici: Andro Derežić, Đuro Miloš, Mato Sitek, Jozo Kovačić, Tomo Pintarek, Mijo Vlašić, Imbro Miloš i Jozo Štefanić.

Zastupnici sela izjavljuju da su na Duhovni Stol upraveli molbu za samostalnog kapelana, jer se nisu usudili postaviti veći zahtjev. Kad im se pruža mogućnost uspostave Župe, njihova je jednoglasna želja da dobiju svoga župnika. I spremni su svome župniku dati župni stan, vrt od 800 hvati i 6 rali zemlje. Zgradu za župni stan već su pogodili s posjednikom kuće. Obaveze i dužnosti župljana su im poznate i pripravnici su podavati propisanu štolu i određene predprege za susjedstva i obavljati običajne radnje. Župnika ne mogu plaćati u novcu, ali mole da se župni bir od 7 novčića, što ga plaćaju na svaku ral, obrati za plaću župniku. Isto tako se mole da se plaća od jednog kapelana u Kloštru, gdje su radi njih bila dva, obrati za plaću njihova župnika. Prema matici župe u Kloštru, selo broji preko 2000

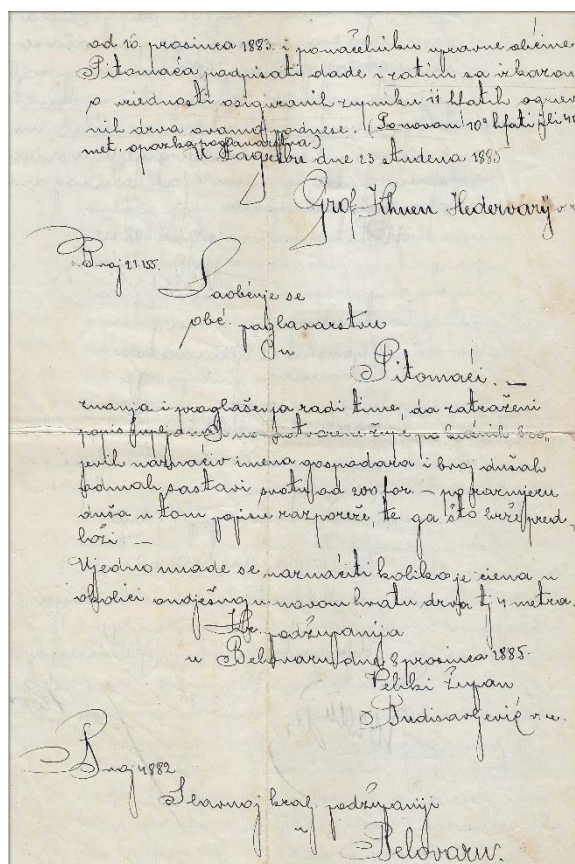
duša, a prema službenom podatku povjereništva što ga prilažu plaća iznosi 2274 forinti.

Povjerenstvo ove rasprave se uvjerilo o istinitosti navoda predstavnika sela Podravske Sesvete, a župnik kloštranski Andrija Košnjak dao je izjavu da je iz duhovnih razloga potrebno osnovati župu u Sesvetama, a on se tomu ne protivi. Svi prisutni su zapisnik vlastoručno potpisali.

Kraljevska zemaljska vlada, odjel za bogoštovlje i nastavu donosi Rješenje za osnivanje župe u Sesvetama 23.11.1885. pod brojem 9325 koji donosimo u cijelosti.

Dijelovi originalnog dokumenta o osnivanju samostalne župe Podravske Sesvete iz 1885. godine.

Kralj. Podžupaniji u Belovaru

Kr. Zem. Vlada odjel za bog. i nastavu nalazi glede ustrojenja nove rimokat. Župe u Sesvetama u podžupaniji belovarskoj nadbiskupiji zagrebačkoj pošto je dokazana potreba nove župe u rečenom mjestu i pošto su se žitelji sela Sesvete zapisnikom od 18. prosinca 1883. i očitovanjem od 23. srpnja 1885. obvezali:

1. da će župnu crkvu, sada kapelu Svih svetih u spomenutom mjestu dobrom redu uzdržavati;

2. da će župniku dati župni stan tj. kuću s dotičnim gospod. zgradama, nadalje vrt 800 hvati i 6 rali zemljišta, te župni stan i nuzgrade uzdržavati;

3. da će za kongru župnikovu, koja sustavno 500 for. na godinu će iznositi, nadoplatiti godišnji iznos od 200 for. Nad onih 300 for. koje će se ukinućem drugoga kapelanskog mjesta u Kloštru iz zemaljskih sredstava svake godine dati u ime plaće župnikove;

4. da će zadovoljiti i ostalim dužnostima župljanskim imenito glede propisanih štolarskih pristojba predprega i običajnih ručnih radnja nadalje s razloga što u mjestu Sesveta ima 1899 katolika dakle dovoljan broj duša za opstanak župe, konačno s razloga što će nova župa u Sesvetama biti beneficij «liberae ordinarii collationis» (slobodno će je podjeljivati Nadbiskup) pristati se može na predlog duhovnog stola nadbiskupije zagrebačke od 21. kolovoza 1885. broj 2962. da se odcijepi filijalna crkva u Sesvetama od župe Kloštranske i da u Sesvetama posebna nova ustroji, nu pod tim naročitim uvjetom, da ustrojenjem i uzdržavanjem nove ove župe niti krv. Slav. Zemaljskoj zakladi vjerozakonskoj, niti zemalj. Budgetu izim niže navedenoga zemalj. Prinos od 300 for. na godinu, koj za dopunu župnikove sustavne kongrue služiti ima nikakav im teret troškova nametnut ne bude.

Dosljedno tomu nalazi kr. Zem. Vlada odjel bogoslovlje i nastavu sporazumno sa rečenim duhovnim stolom koncem mjeseca prosinca 1885. dokinuti drugo kapelansko mjesto, kod župe kloštranske sistematizirano sa godišnjom plaćom od 300 for. a vr. ter tu plaću u istom iznosu kao dio sustavne kongrue od 500 for. na godinu dozvoliti župniku novo ustrojiti imajući se župe u Sesvetah.

Glede obustave spomenute kapelanske plaće odnosno doznake iste župniku u Sesvetah slijedit će u svoje doba posebno rješenje.

O čemu se obavješćuje kr. Podžupanija odnosno na tamošnje izvješće od 25. rujna 1884. broj 7978. s pozivom na popis župljanah u Sesvetah po kućnim brojevih sastavi i da svotu od 200 for. A vr. Koju su se rečeni župljani gore navedenih očitovanjem od 23. srpnja 1885. obavezni svojemu župniku u ime dijela kongrue svake godine iz vlastitih sredstavah dati, rasporezuje na pojedine kuće katolika u Sesvetah i dotične rasporezne iznose u spomenutom popisu uvrstiti, ter da taj popis po zastupnicih župljanah mjesta Sesvete naznačenih u privitom zapisniku od 16. prosinca 1883. i po načelniku upravne občine Pitomače potpisati dade i zatim sa izkazom o vrijednosti osiguranih župniku 11 hvatih ogrevnih drva ovamo podnese. (Po novom 10 hvati ili 40 č. met. opaska poglavarstva)

U Zagrebu, dne 23. studenoga 1885.

Grof. Khuen Hedervarij

Na temelju ovoga rješenja i uz pristanak Nadbiskupskog Duhovnog Stola župa u Sesvetama je osnovana 8. prosinca 1885., jer je toga dana veliki župan Budisavljević iz Bjelovara izdao nalog općinskom poglavarstvu u Pitomači da to javno proglasi (Broj 21.155).

U Spomenici župe Đuro Ortner zapisao je taj događaj ovako:

„Župni ured bje otvoren u Sesvetah dne. 16. svibnja 1886. za života sv. Oca Pape Leona XIII, za kardinala i nadbiskupa zagrebačkoga Josipa pl. Mihalovića, za njegov. Veličanstva Franje Josipa I., za hrvatskoga bana grofa Drago Khuena Hedervarija, za velikog župana belovarsko-križevačke županije Bude pl. Budisavljevića koji je molbu žitelja veoma podupirao, za kotarskoga podarhiđakona đurđevačkog Josipa Hitera, a za župnika u Kloštru Andre Kožnjaka.

Imenovanjem uzoritoga g. Kardinala i Nadbiskupa Josipa Mihalovića primio je upravu župe kao administrator Alojzije Boroša (Spom. str. 9.).“

Pobožni Sesvečani u procesiji 1933. godine povodom obilježavanja 1900 godina od smrti Isusa Krista.

3.1. Svećenici, fratri i časne sestre rođeni u Podravskim Sesvetama

1.Fidel (Josip) Šerbedija	Rođen 1880. godine. Vrlo vrijedan brat franjevac. Umro u Zagrebu 1952.
2. Gjuro Šantić	Završio za svećenika, 1911. godine; radi kao kr. tajnik pošte i brzojava u Zagrebu
3. Vlado Mustać	Franjevac. Zaređen 1977.
4. Martin Matan	Zaređen 29.6.1935. Mladu Misu slavio u Sesvetama. Umro u Velikom Grđevcu.
5. Milan Lončarić	Slavio Mladu Misu u Podravskim Sesvetama 27.7.1975. Odlikovan. Svećenstvo mu je dao papa Pavao VI, na Trgu sv. Petra u Rimu.
6. Arkandela (Roza) Čoklo	Rođena 1915. Radila diljem Hrvatske. Sahranjena 2008. u Samoboru.
7. Alferija (Marija) Jagić	Radila u mnogim mjestima bivše Jugoslavije. Sahranjena u Đakovu.
8. Marijan Kovačić	Rođen je 1988. godine. Sin oca Vladimira i majke Ankice. Osnovnu školu je završio u Podravskim Sesvetama, nakon koje na poticaj pokojnog sesvečkog svećenika Tomislava Hrupca i sestre Karmen upisuje Nadbiskupsku Klasičnu Gimnaziju u Zagrebu 2003. godine. Nakon završetka srednjoškolskog obrazovanja 2007. godine upisuje Bogoslovni fakultet koji završava 2012., a 2013. godine pred sam Božić biskup ga zaređuje za đakona. Zaređen za svećenika u subotu 28. lipnja 2014. u varaždinskoj katedrali po rukama varaždinskog biskupa mons. Josipa Mrzljaka.

Milan Lončarić i Marijan Kovačić, 2014. godina u Župnoj crkvi Svih svetih u Podravskim Sesvetama.

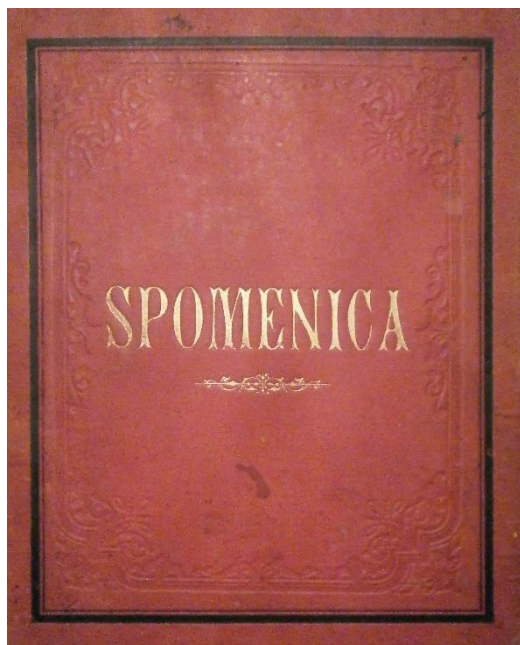
3.2. Upravitelji i župnici od osnivanja Župe do danas

1. Alojzije Boroša, (1886.-1887.) upravitelj, rođen je u Stubici 1841. godine, a zaređen 1865. godine. Bio je u Sesvetama od 16. 5. 1886. do 22. 5. 1887., kada postaje upravitelj župe u Kalinovcu.

"Treba priznati da je na župi izkusio ono "omne initium durum" (svaki početak je težak) dok je župni stan priudesio i župni ured uredjivao. Ali valja dodati, da mu je na ruku išla prijatna okolnost, što su župljani veseli i ponosni radi zadobljene župe veoma rado i požrtvovno doprinosili za sve potrebe; nu žaliti što je sa svojom netaktikom brzo oslabio oduševljenje. Za preuredjenje župnoga stana primio je od župljana u novcu preko 400 f. te je u trih sobah pod stavio, jedan zid u sriednjoj sobi premjestio, jedan novi zid podigao, dvoja vrata sa staklom, a jedna bez stakla postavio i na ulazu t.z. verandu načinio, a zid u hodniku nedogotovljen ostao. Za župni ured pribavio iz crkvene blagajne tiskanice i matice, šampilju župnu sa kutijom, rubeninu i bursu za provisiju bolesnika, torbicu i svjetiljku za krstnu škrinjicu. Za župnu crkvu pribavio iz dobrovoljna prinosa župljana: nebo, monstranciju, plašt sa štiplom i cibari. God. 1887. za crkvu iz crkv. blagajne pribavio željeza za hostije praviti i Missal te je dao pozlatiti jedan kalež."

(Zapis iz župne Spomenice)

2. Đuro Ortner (1887.-1890.) upravitelj, rođen je u Krapini 1857. godine, zaređen za svećenika 1879. godine.

Započeo je voditi Spomenicu župe 1889. godine. Pribavio je Maticu krštenih od 1858., Maticu umrlih od 1858., te knjigu Stanja duša.

"Marom i trudom revnoga Podarhidiakona g. Josipa Hitera župnika u Virju pribavljene su u župnome uredu poslije smrti kloštr. župnika Andrije Košnjaka dne 16. kolovoza 1887. "Status animarum od g. 1858.", "Matricula Baptisatorum ab ano 1858." i "Matricula Mortuorum ab ano 1858."

Počeo je uređivati crkvu iznutra.

"God 1887. za crkvu pribavio iz prinosa župljana 1 kazulu bijele boje s pripadci od k. Millera iz Beča i dvjem dalmatikama, plašt za ciborium i albu. Godine 1887. u rujnu dao postaviti tarac (pločnik)u crkvi sa cementnim pločama, a postavila ga fabrika u Tarmoczsi kod Barča po radniku Antunu Bisacco. Dao pobieliti crkvu iz nutra po zidaru Franji Kovačiću. God. 1888. za crkvu nabavio od Iv. Mullera iz Beča sliku sv. Lucije koja je postavljena na veliki žrtvenik i 6 žutih sviećnjaka. Nabavio jedan oltarnjak, a pacifical dao posrebriti, što je firma badava učinila.

U crkvi dao postaviti orgulje koje su nabavljene iz Jagerndorfa Austr. Šlezka od fabrike braće Rieger, koja imade posebni sistem t.z. "kombinirani registri", te imadu orgulje 7 kombiniranih registara, 2 collectiv stupe, 1 mammali i Pedal.

Sastavio novi "status animarum" i nabavio izpovjedne cedulje crvene i crne iz crkv. blagajne.

U župnom dvorištu bje iskopan zdenac i uredjen. U vrtu zasadio šljive, 6 jabuka i nekoliko bresaka; a u dvorištu zasadio 1 orah.

Oko crkve dao zasaditi za kušnju dude i akacije, da se vidi što bolje uspijeva.

Mjeseca aprila naručio za crkvu iz crkv. blagajne "alleluju" od Iv. Millera iz Beča za 12/97.

Mjeseca lipnja istom bje podignut u župnom dvoru kotac sa kokošinjcem, jedna staja potaracana, a druga popodjena i napokon criepom pokrit kip sv. Ivana Nepomuka. Od 1 Vagmeistra iz Zagreba nabavio 1 vellum biele boje, jednu kazulu plave boje, jednu kazulu bielo-crvene boje i jednu kazulu crvene boje.

Početkom mjeseca srpnja dao toranj župne crkve pobojadisati i munjovod postaviti po limaru iz Virja g. Vidu Cillingeru. Mjeseca srpnja stigle naručene slike kod Iv. Millera u Beču i to slika "Svih svetih" sa kištom i slika sv. Stjepana Kralja sa kištom. Mjeseca kolovoza dao ograditi svetište (sanctuarium) u crkvi sa željeznim šibkama. Mjeseca kolovoza dao ograditi crkvu sa letvicama. Mjeseca kolovoza naručio i dobio iz Beča od Millera luster za crkvu, 3 corporala, 6 purifičatorija, 3 palle, 3 rubca za lavabo i jedan križ.

Dne 6. rujna podielio je sv. sakrament potvrde župljanom ove župe presvjetli Gospodin Franjo Gašparić posvećeni biskup zagrebačke nadbiskupije uz svoga tajnika veleč. g. Dragutina Kindleina actuara nadbiskup. kancelarije.

Bilo školske djece 133, a svih župljana 2249. Rodilo se 106 djece, umrlo 83, a vjenčalo 13 pari.
God. 1890. mjeseca rujna razšireno je groblje.

(Zapisi iz župne Spomenice)

Po vlastitoj je molbi premješten u Kašinu, a Dekretom od 25. rujna 1890. br. 3223. uzoriti je gospodin kardinal i nadbiskup zagrebački njegovim nasljednikom imenovao veleč. g. Rikarda Filipašića.

3. Rikardo Filipašić - (1890.-1897.), najprije je upravitelj, a onda od 19. listopada 1894. i prvi ustoličeni sesvetski župnik.

Rođen je u Varaždinu 1849.. Pjesnik i pisac. Osim službe upravitelja župe vrši on i čast mjestnoga školskoga nadzornika, občinskoga odbornika i kulturnoga viećnika, a pred malo vremena imenovan je članom konjogojskoga odbora i stalnim gospodarskim izricateljem vis. Kr. Zemalj. Vlade za občine Kloštar i Sesvete.

Odmah iza nastupa uprave nabavio je 21. veljače 1891. jedan Missale refunct. Dana 25. lipnja 1891. dobavio je od firme J. Müller iz Beča za crkvu jednu kazulu crne boje. Dana 6. veljače 1892. kupio je kod Oberbauera u Budapešti jedno ministrantsko odijelo crvene boje.

Godine 1892., 16. lipnja kupuje dva biela baršunasta jastuka iz Beča od Krickle i Schweigera, posudicu za sveto ulje, što se rabi kod krštenja te posudicu u kojoj svećenik pere prste poslije pričestivanja. Dana 3. srpnja nabavlja pokrivalo crne boje za tumbu, jedno zvonilo s 4 glasa (darovao g. Stj. Janeš), jednu lampu, koja se nosi pred svetotajstvom kad se ide na pričest bolesnikom (Müller) i jednu burzu. Dana 16. kolovoza kupuje šest sviećnjaka za oltar sv. Stjepana (Müller), i jedan omanji križ za oltar sv. Stjepana (Müller). Dana 24. prosinca pribavlja jedan labor u kom se sveti i drži sv. Voda.

Godine 1893., 30. ožujka dao je na tornju župne crkve namjestiti uru po uraru iz Optuja Venceslavu Čalonnu.

Godine 1893., 15. lipnja kupuje jednu zelenu kazulu od firme J. Müllera u Beču. Dana 25. srpnja jednu modro-bielu štolu od iste firme. Dne 24. prosinca obješena je u sanktuariju nova lampa za vječno svjetlo. Ovu je lampu nabavio pobožni župljanin Stjepan Cugovčan. Lampa je nabavljena od čestite katoličke firme Johan Heindl, Beč.

Nadalje nabavio je župnik Rikardo Filippašić glasom računa od firme Zambach et Miller iz Beča veljače 1897. za veliki oltar kip drven Kraljice sv. Čisla visok 160 cm.

Glasom računa od iste firme od 2. travnja 1897. nabavlja: 40 komada raznobojnih staklenih kugla za Božji grob i 40 bijelih lampica. Od iste firme glasom računa od 14. travnja 1897. za Božji grob tijelo Kristovo i dva klečeća angjela iz drveta (tijelo dugo 1 metar, a angjeli visoki 35 cm.)

Dana 13. travnja 1897. platio Ant. Wiličniku, stolaru iz Kloštra za božji grob, te za stalak i postavljanje kipa Kraljice sv. Čisla na veliki oltar.

Godine 1896. 20./1. platio je uraru Gjuri Kristan za popravak crkv. ure.

Godine 1896. 29./5. platio je stolaru Franji Škripač za popravak i farbanje mrtvačkih nosila te 1896. 2./8. istomu za prozorčić u svrhu prozračivanja crkve.

Naglo je obolio od upale pluća i 10. travnja 1897. umro je, a bilo mu je 48 godina. Kulturan i obrazovan čovjek, a veliki i strpljivi patnik.

Pod bijelim mramornim spomenikom na sesvečkom groblju sa svojim vjernicima čeka uskrsnuće.

4. Antun Gerber (1897.-1909.), župnik, rođen u Sisku 1857. godine.

Dne 17. travnja 1897. povjerio mu je preč. nadbiskupski duhovni Stol upravu župe u Sesvetama, koju je preuzeo početkom svibnja po povereniku preč. nadb. duh. Stola podarhidjakonatu i župniku u Gjurgjercu Josipu Banješu. Po Božiću imenovao ga je preuzvišeni gospodin nadbiskup Dr. Juraj Posilović župnikom te je 11. siječnja 1898. položio svoju prisegu za župu Sesvete.

Premda bolestan, ipak je godine 1898. uveo svibanjsku i listopadnu pobožnost, a godine 1907. i lipanjsku na čast presvetomu Srcu Isusovu, a petkom i nedjeljom u korizmi sv. križni put. Kod svibanjske pobožnosti propovijedao je svaki dan kroz mjesec svibanj do godine 1907., kad je smalaksao počeo mjesto propovijedi čitati razmatranja.

Bio je zauzet za ljepotu crkve i za duhovno dobro svojih vjernika. Posjedovao je neobičnu poduzetnost. Dao je oslikati crkvu. Uveo je različite pobožnosti i uveo nekoliko bratovština. Gotovo nema ulice u selu gdje nije za njegova župnikovanja podignuto raspelo. Širio je štovanje Srca Isusova. Poticao je župljane za mnogobrojne djelotvorne akcije i sam prednjačio u istima.

Prečastni nadbiskupski duhovni Stol je 26. studenoga 1909. uvažio molbu župnika Antuna Gerbera za umirovljenje od 8. listopada 1909., te ga na prijedlog centralnog povjerenstva za mirovinski zavod svećenika zagrebačke nadbiskupije primio u privremeno stanje mira, a imenovao je privremenim upraviteljem župe Karla Blažekovića, kapelana pitomačkoga, kome je umirovljeni spomenuti župnik u nazočnosti vlč. g. podarcidjakona i župnika u Gjurgjercu Deziderija Radovanića te crkvenih starješina Imbre Jagića i Imbre Haluseka predao svu crkvenu zadušbinsku i nadarbinsku imovinu te župne matice, arkiv i knjižnicu dne. 3. siječnja 1910.

Bez obzira na umirovljene ostao je u Sesvetama, gdje još 1921. godine obavlja blagoslov kuća umjesto župnika Blažekovića, koji je tada slomio nogu.

5. Karlo Blažeković (1910.-1958.) najprije upravitelj, a od 30. siječnja 1912. i imenovani župnik.

Rodio se u Bušetini 1880. godine. Mladu Misu je slavio u Zagrebu kod časnih sestara. Samo godinu dana bio je kapelan u Samoboru, a 1904. postao kapelanom u Pitomači kod župnika Josipa Kovačića. Kao kapelan je godinu dana nekoliko mjeseci upravljao Pitomačom, a koncem 1909. postade upravitelj župe u Sesvetama i preuzme je 20. 1. 1910. Na toj župi je proveo 47 godina – cijeli svoj svećenički život. Proveo je dva svjetska

rata i doživio je teške dane u opasnosti. Imao je svojih slabosti, ali je volio Sesvete i trsio se da ne zaostanu ni duhovno ni kulturno. Temeljito je obnavljao crkvu 1922. godine. Podigao je kapelu Sv. Ivana Nepomuka 1923. godine. Ugradio je nova tri zvona 1924. godine. Dao je napraviti sva tri nova oltara. Srušio je staru sakristiju, a podigao novu 1943. godine. Godine 1945. se bolestan zahvalio na župi, ali je iste godine došao ponovo u Sesvete i upravljao župom do početka 1958. godine.

Proslavio je u Sesvetama i svoju Zlatnu misu 1953.

Posljednje godine života proveo je u Virovitici, gdje je 1966. godine umro i sahranjen je u franjevačkoj grobnici. Bio je načitan i obrazovan čovjek. Propovijedao je odlično i crkva ga je rado slušala. Visok i uvijek mršav djelovao je skromno kao što je i stvarno bio. Trsio se da svoj životni križ nosi strpljivo.

Župnik Karlo Blažeković u procesiji zajedno sa sesvečkim vjernicima koji nose kip Majke Božje Fatimske.

6. Vinko Majstorović, upravitelj župe, rođen u Đurđevcu 20.1.1914. godine, zaređen 27.6.1937. godine.

Pučku školu i jedan razred građanske škole završio je u Đurđevcu, klasičnu gimnaziju na Nadbiskupskom dječjačkom sjemeništu u Zagrebu (1933.), a bogoslovne nauke na Teološkom fakultetu zagrebačkog sveučilišta (1936. – 1938.). U kolovozu 1938. godine imenovan je kapelanom u Suhopolju, a od 1941. godine vjeroučiteljem u Osnovnoj i Građanskoj školi u Đurđevcu. Tijekom 1942. godine nekoliko mjeseci bio je privremeni upravitelj župe u susjednom Kalinovcu. Početkom Drugoga svjetskog rata regrutiran je kao vojni dušobrižnik u domobransku vojsku, te dva puta odlazi s vojnom jedinicom na ratište; od rujna 1942. do veljača 1943., te od veljače 1944. godine pa do kraja rata. S vojskom se povlači iz Hrvatske te završava na Križnom putu.

Nakon izlaska iz zatvora župnik je u Podravskim Sesvetama od 25. siječnja 1958. godine. Zbog bolesti 1970. godine odlazi na oporavak te biva umirovljen. Povlači se kod časnih sestara Služavki Maloga Isusa u Zagrebu na Kraljevcu gdje ostaje njihov duhovnik.

Umro je u Zagrebu 29. lipnja 1990. godine. Pokopan je u Đurđevcu. Posljednjem ispraćaju prisustvovali su i mnogi Sesvečani.

Velečasni Majstorović u župnom dvorištu na slavlju prvopričesnika, generacija rođena 1959. godine.

7. Vinko Igrec – upravljao župom od 1970. do 1972. godine, u teškim društvenim i moralnim vremenima "Hrvatskog proljeća".

Zajedno s njim jedno vrijeme su radili i boravili u župi Ivica Varošanec i Josip Janković, svećenici.

Bili su dobri i zanimljivi govornici. Sesvečki vjernici su ih rado slušali.

8. Tomislav Hrupec – upraviteljem župe je postao 1972. godine.

Rođen je u Podravskoj Kapeli, župa Veliki Bukovec. Gimnaziju završava 1959., a teološki fakultet od 1959. do 1966. kada je 26.6.1966. ređen po nadbiskupu dr. Franji Šeperu. Po svršetku bogoslovnog fakulteta 1967., postao je kapelan u Koprivnici od 1970., a onda postaje upraviteljem župe Kalje i Žumberak.

Radio je kao svećenik 40 godina, a 33 godine uspješno vodio sesvečku župu. Kroz to vrijeme učinio je mnogo korisnih zahvata u duhovnom vođenju župe. Održavao je vjeronauk za djecu, uredio kapelu Gospe Fatimske za vjeronaučnu dvoranu. U nekoliko navrata imao je Svetu Potvrdu djece, a Prvu Pričest redovito svečano obavljao. Za župne jubileje održavao je duhovne obnove župe. Godišnje je vodio vjernike na Mariju Bistricu. Imao je mladomisničko slavlje Milana Lončarića, kojeg je zareadio papa Pavao VI. u Rimu 29.6.1975. godine. Uz postojan i zauzet rad u dušobrižništvu, Tomislav Hrupec je mnogo učinio izgradnjom nove župne kuće i svih potrebnih uporabnih prostorija u župnom dvorištu, kao što je garaža. Uz izgradnju lijepo uređenog župnog stana, nastojao je i izveo obnovu župne crkve, koju je uredio izvana i iznutra, sretan što su ga u njegovom radu pomagali vjernici Sesvečani i Župno vijeće. Godine 1989. Tomislav Hrupec je izabran i potvrđen dekanom Đurđevačkog dekanata, a 3.7.1991. sa svojim je suređennicima slavio 25 godina svećeništva. Kanonikom je postao 1998. godine.

Umro je iznenada u župnom stanu 2.9.2005. a pokopan prema vlastitoj želji na sesvečkom groblju.

9. Krunoslav Kefelja, rođen je 1977. godine u Svetom Iliji.

U tijeku svečanoga misnog slavlja 7. srpnja 2002. u župnoj crkvi Sv. Ilije u istoimenom mjestu pokraj Varaždina, varaždinski biskup Marko Culej zaredio ga je za svećenika. Uz biskupa Culeja suslavili su župnik preč. Ivan Koščak, inače dekan Donjovaraždinskog dekanata, predstavnici Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa iz Zagreba Mirko Horvatić, Andrija Kišiček i Milan Pušec, povjerenik za obitelj u biskupiji mr. Josip Koprek te ostali svećenici.

U Župu Podravske Sesvete dolazi 9. kolovoza 2006. godine kada je izvršena primopredaja, a 21. kolovoza 2006. velečasni Krunoslav Kefelja ostaje za stalno u Podravskim Sesvetama.

Nakon 16 godina službovanja Odlukom varaždinskog biskupa Bože Radoša od 12. srpnja 2022. godine razrješuje se službe župnika u Podravskim Sesvetama i imenuje se župnikom u Draškovcu.

Svoju oproštajnu misu služio je Prečasni Krunoslav Kefelja u Vrtu mira u Podravskim Sesvetama. Na misi se okupio veliki broj vjernika i prijatelja, ne samo iz Podravske Sesvete nego i iz okolnih župa. Izrečene su mnoge riječi zahvale, priznanja i oproštaja, a suze s lica odnio je vjetar, brišući sve nedorečene misli i osjećaje.

10. Mario Rukelj, rođen je u Vinici 1978. godine, gdje je i služio mladu misu 2004. godine.

Dana 28.8.2022. godine u župnoj crkvi Svih svetih u Podravskim Sesvetama uveden je u službu novi sesvečki župnik, vlč. Mario Rukelj. Uvođenje je izvršio mons. Dario Paviša, izaslanik varaždinskog biskupa Jozе Radoša. Misi je prisustvovao veliki broj vjernika, a slavlje je uveličala čs. Karmen zajedno sa zborom.

Na svetoj misi, u ime predstavnika Župnog ekonomskog vijeća i Pastoralnog vijeća obratio se Ivan Derežić, te uz lijepe riječi dobrodošlice uručio župniku poklon.

4. Iz života Župe

Župna zajednica nije samo mjesto bogoslužja, već i prostor u kojem se isprepliću vjera, zajedništvo, radost i predanost. Kroz godine liturgijskog vremena i svakodnevnog života, u našoj su se župi događali brojni trenuci koji svjedoče o djelovanju Božje milosti među nama. Svako krštenje, pričest, vjenčanje, mlada misa, svaka procesija, pobožnost ili zajedničko hodočašće – sve su to niti koje tvore tkanje naše župne povijesti.

S ponosom se prisjećamo vjerničkih jubileja poput 100 godina vjernosti Ane Cugovčan, 50 godina svećeničke službe velečasnog Milana Lončarića i svečanih mladih misa koje su obogatile duh zajednice. Oprostili smo se i zahvalili s. Karmen Hajdinjak na njezinoj požrtvornosti i služenju. Župna djeca i mladi pristupili su sakramentima svete potvrde i prve svete pričesti, a nova vjeronaučna dvorana postala je mjesto njihova duhovnog rasta.

Uvedene pobožnosti i bratovštine te prvo klečanje u župi dali su novi zamah zajedničkoj molitvi, a župne svetkovine, procesije i paljenje adventskih svijeća produbile su doživljaj liturgijske godine. Posebno mjesto zauzimaju i misije u župi te hodočašće Majci Božjoj Bistričkoj koje nas svake godine duhovno osnaži i poveže s Crkvom u hodu.

Ovaj pregled donosi samo dio onoga što je činilo život naše župne zajednice u proteklim razdobljima – život ispunjen vjerom, djelima i predanošću ljudi koji su svoju svakodnevnicu utkali u Crkvu.

Zahvalni smo Gospodinu na svakom daru, svakom čovjeku i svakom trenutku u kojem smo, kao zajednica, rasli u vjeri, nadi i ljubavi.

Juraj Jezerinac, pomoćni biskup zagrebački, a kasnije vojni ordinarij RH, u posjeti našoj župi i druženju s vjernicima.

4.1. Ana Cugovčan - 100 godina vjerničkog staža

Zajednički snimak ispred glavnog oltara župne crkve. Ana Cugovčan zajedno sa sinom i snahom, rodbinom, članovima Župnog vijeća i Marijom Rukelj, domaćim župnikom

Dana 30.3.2025. godine bilo je u Župnoj crkvi Svih svetih u Podravskim Sesvetama posebno svečano. Misi je prisustvovala [Ana Cugovčan](#), osoba s najdužim vjerničkim stažom u našoj župi.

Tom prigodom dobila je i poklon koji joj je uručio domaći župnik Mario Rukelj - sliku Svetog Oca koja je izravno stigla iz Vatikana, a blagoslovio ju je Papa Franjo. Navedeno priznanje udjeljuje se samo u iznimnim prilikama zaslužnim vjernicima. U ime Ane Cugovčan, zahvalu svim vjernicima i Svetom Ocu pročitao je Ivan Derežić, predsjednik Župnog vijeća, a Ana je poklonila sesvečkoj župi prekrasan Oltarnik. Svečanost je uljepšao crkveni zbog pod vodstvom čs. Karmen.

Bez obzira na godine, baka Ana živi sama i ni na što se ne žali jer ima sve što joj je potrebno. Zdravlje je dobro služi, a i dani joj brzo prolaze pa uopće nema dojam da je doživjela stotu. Ne pamti kad je zadnji put bila kod liječnika, a kaže da je smijeh najbolji lijek za sve, što je i njezin recept za dugovječnost. Dobro pamti sve ono što je prošla kroz život i to od ranog djetinjstva.

4.2. Zagrljaji, suze i zahvalnost za časnu sestru **Karmen**

– Oproštaj poslije 28 godina

Čs. Karmen Hajdinjak rođena je 1947. godine u Mačkovcu. Diplomirala je 1970. godine na „Institutu za crkvenu glazbu“ u Zagrebu. Prve zavjete položila je 1970. godine, a doživotne 1977. godine u katedrali u Zagrebu. U Kloštar Podravski dolazi 1997. i radi kao vjeroučiteljica u PŠ Podravske Sesvete.

U Župi Podravske Sesvete bila je orguljašica, voditeljica dječjeg i velikog zbora, katehetica i velika pomoć svim župnicima sa kojima je surađivala, punih 28 godina. Prisutnost časne sestre u župi je povlastica i nažalost privilegija rijetkih župa u našoj Hrvatskoj. Zato smo zahvalni dobrome Bogu na tom daru.

Našoj dragoj s. Karmen želimo sve najbolje u njezinoj daljoj službi u Zagrebu.

U Župi Podravske Sesvete, gdje su dani uvijek ispunjeni molitvom, pjesmom i predanim radom, sada odzvanja tišina koja ostaje kada ode netko tko je bio više od suradnika. Više od prijatelja. Više od vodiča. Časna sestra Karmen Hajdinjak, nakon 28 godina nesebičnog služenja, napušta ovu zajednicu kako bi svoj put nastavila u Zagrebu. Ali ono što ostaje iza nje, nije samo tišina – to su zagrljaji, suze i neizbrisivi trag ljubavi u srcima generacija.

Od dana kada je kročila u Podravske Sesvete 1997. godine, čs. Karmen postala je ne samo časna sestra, nego i majka, učiteljica, prijateljica. Njezine ruke svirale su orgulje, ali i nježno tješile uplakane. Njezine riječi vodile su vjeronauk, ali i unosile vjeru u malena srca. Njezina prisutnost bila je poput svjetla koje nikada ne gubi sjaj, pa čak ni kad odlazi dalje.

Vodila je crkvene zborove svih uzrasta, svirala orgulje koje su pjevale njezinim prstima, a s djecom i mladima osvajala mnoga priznanja diljem

Varaždinske biskupije. No, najveće priznanje nikada nije bilo na papiru, nego u iskricama koje su ostajale u očima mališana kad bi zapjevali pred oltarom.

Svojim radom u vjeronauku i u društvu Prijatelja Malog Isusa, čs. Karmen učila je mlade kako živjeti vjeru, kako ljubiti Boga, ali i kako ljubiti ljude. I nije se umarala, ni kad bi satima ostajala u crkvi pripremajući sve za slavlje – jer za nju je to bio dar, a ne obaveza. Posebno je urezala svoje ime u povijest župe kroz 28 generacija prvopričesnika i krizmanika, pripremajući ih s ljubavlju, strpljenjem i osmijehom. U svakoj toj generaciji ostavila je komadić svoga srca, kao sjemenku koja nikada ne prestaje cvjetati.

I dok danas suze klize niz obraze mnogih, dok se ruke spajaju u molitvi zahvalnosti, jedna misao ostaje nad svima: čs. Karmen odlazi, ali njezina ljubav ostaje. Kao vječna pjesma. Kao molitva koja ne prestaje. U tišini posljednjih trenutaka oproštaja, u pogledu punom poštovanja, svi su znali da se danas ne rastaju samo s čs. Karmen, nego i s dijelom sebe. I to je ono što ostaje – uspomena na nesebičnu službu, vjeru i ljubav koja povezuje.

Praznina koju ostavlja, duboka je poput tišine nakon posljednjeg tona orgulja. Ali nitko ne može izbrisati niti ono što je utkala u zajednicu: njezin vedar duh, zarazni smisao za humor, toplinu koja je grijala čak i kad su drugi klonuli.

Dan prije oproštaja, stajala je još jednom pred djecom na Zlatnoj harfi u Ludbregu – simbolično i dostojanstveno. Pjevali su zajedno, a pjesma je odjekivala kao molitva zahvalnosti za sve što je činila. U tom trenutku, mnogi su osjetili da njezin odlazak nije kraj, nego put koji vodi dalje, s istom vjerom, istim osmijehom.

Neka Gospodin čuva njezine nove korake, a duh Sveti nadahne svaki novi dan. A mi, koji smo imali čast biti dio njezina života, nosit ćemo je u srcima, u svakom osmijehu, svakom zagrljaju i svakoj pjesmi koju otpjevamo za Njegovu slavu.

4.3. Milan Lončarić – Zlatna misa – 50 godina svećenstva

U nedjelju, 27. srpnja 2025. godine, u 11 sati, u Župnoj crkvi Svih svetih u Podravskim Sesvetama okupilo se mnoštvo vjernika, prijatelja, znatiželjnika i prijatelja-svećenika iz raznih dijelova RH., kako bi zajednički proslavili zlatnu misu vlč. Milana Lončarića – svećeničko slavlje povodom pedeset godina od njegovog ređenja i službe.

Ova svečanost nije bila samo misa, već duboko duhovno iskustvo zahvalnosti i molitve u kojoj su se ispreplele emocije svih prisutnih – starih i mladih, rodbine, župljana i prijatelja. Crkva je postala sveti hram gdje se podigao zajednički pogled prema nebu, izgovarajući poniznu i duboku zahvalu:

"Hvala Ti, Gospodine, za slugu svoga Milana."

Vlč. Milan Lončarić, rođen 26. srpnja 1949. godine u Podravskim Sesvetama, duboko ukorijenjen u duh podravskih ravnica, od samih je početaka pokazivao posvećenost i skromnost, što je u njegovu svećeničku službu utkano kao živa baština.

Na blagdan svetih Petra i Pavla, 29. lipnja 1975., u Rimu, po rukama pape Pavla VI., primio je sveti red svećeništva, nakon čega je svoju mladomisničku misu održao točno mjesec dana kasnije u svojoj rodnoj župi.

Njegovo geslo – *"Sve što se dogodilo – objavljuje Božju beskonačnost"* – nije ostalo samo kao prigodni natpis, već je postalo životni moto koji je pratio svaku njegovu službu tijekom proteklih pola stoljeća. Kroz godine je kao kapelan, župnik i pastir neumorno služio zajednici, prvo u Zagrebu, zatim u Velikoj Pisanici, Donjoj Dubravi, Orehovici i Virju, donoseći riječ Božju i utjehu svima kojima je bio potreban.

Iako su godine učinile svoje, a tijelo počelo slabiti, njegov duh nije izbljedio. Povlačenjem iz aktivne župničke službe nije prestao biti prisutan među vjernicima – djelovao je kao bolnički kapelan, pomagao starima i bolesnima, te nastavio službu u župama Margečana, Jalžabeta i Velikog Bukovca.

Vlč. Milan Lončarić za oltarom župne crkve Svih svetih u Podravskim Sesvetama, služi svoju Zlatnu misu okružen svećenicima – prijateljima i gostima.

Njegova riječ i molitva i dalje donose plodove, podsjećajući na proroke i evanđeoske sijače, koji ne odustaju od naviještanja Božje prisutnosti.

Zajednički snimak sa sestrom, njenim mužem i svećenicima ispred glavnog oltara.

Ova zlatna misa nije bila samo podsjetnik na prošlost, nego i potvrda trajne vjere, ljubavi i predanosti, koje vlč. Milan i dalje utjelovljuje u svojoj službi. Bila je to prilika da se zajedno slavi Božja prisutnost i milost koja je kroz njega doticala srca svih ljudi ovoga kraja.

Vlč. Milan Lončarić u društvu mnogobrojnih prijatelja i vjernika iz raznih Župa u kojima je godinama službovao.

Uz duboku zahvalnost i molitvu, vjernici Podravske Sesveta pokazali su ponos i ljubav prema svom župniku, ističući da zlatna misa nije samo jubilej, već svjetlo vjere koje i dalje gori, nadahnjujući nove generacije. Svečanost je uljepšao crkveni zbor pod vodstvom Ane-Marije Sobota izvodeći prekrasne duhovne pjesme onako kako to samo Sesvečani znaju. Domaćin crkvenog slavlja bio je sadašnji župnik sesvečki Mario Rukelj.

Molitva sesvečkih vjernika za Zlatnu misu vlč. Milana

Molimo Te, Gospodine, za svećeničko srce vlč. Milana Lončarića, koje ti već pedeset godina služi. Neka Tvoj Duh Sveti i dalje bude snaga njegovih dana.

Molimo Te, Gospodine, usliši nas.

Za našeg zlatomisnika, da bude i dalje znak Tvoje vjernosti među nama, svjedok nade, utjehe i ljubavi.

Molimo Te, Gospodine...

Za sve mlade ljude, da prepoznaju Tvoj poziv u svome srcu i s hrabrošću krenu putem svećeništva i redovništva.

Molimo Te, Gospodine...

Za sve svećenike koji su kroz godine kročili s nama – u radosti, tuzi, krštenju, opraštanju i posljednjem ispraćaju – da im podariš vječni mir i blagoslov.

Molimo Te, Gospodine...

Za našu župu i cijelu zajednicu vjernika, da u duhu zajedništva, molitve i zahvalnosti proslavimo ovu zlatnu misu i budemo uvijek Crkva živih kamenova.

Molimo Te, Gospodine...

4.4. Novi orguljaš Župe Podravske Sesevete

Glazba kao služenje i dar zajednici

Nakon odlaska časne sestre Karmen u lipnju ove godine, Župa Podravske Sesevete ostala je bez orguljašice i voditeljice crkvenih zborova. Time je nastala potreba za osobom koja bi preuzela tu važnu službu u župnom životu.

U međuvremenu su se za orguljama izmjenjivale **sesvečke vjernice**, koje su, iako nisu profesionalne sviračice, svojim predanim sviranjem i ljubavlju prema crkvenoj glazbi dale poseban svečani ton nedjeljnim misnim slavlјima. Među njima se osobito istaknula **Ana-Marija**, koja je svojim angažmanom i glazbenim darom pridonijela očuvanju ljepote liturgijskog pjevanja u prijelaznom razdoblju.

Župa je s radošću dočekala dolazak novog orguljaša, **Josipa Risa**, koji je sredinom rujna preuzeo službu orguljaša i voditelja crkvenog zbora.

„ Glazba u crkvi nije samo umjetnost, nego molitva u zvuku – dar koji spaja nebo i zemlju.“

Josip Ris vjeroučitelj je u Osnovnoj školi Kloštar Podravski od 2006. godine, a od 2024. djeluje i u Područnoj školi Podravske Sesvete. Rođen je 1964. godine u Osijeku, gdje je završio nižu osnovnu glazbenu školu. Na **Katehetskom fakultetu** diplomirao je 2005. godine, smjer **crkvena glazba**. Orguljama se posvetio još 1981. godine, kada je počeo redovito svirati u župnoj crkvi u Duboševici.

Uz svoje vjeroučiteljsko zvanje, Josip Ris već dugi niz godina djeluje i kao glazbeni voditelj – u OŠ Kloštar Podravski vodi dječje zborove i tamburaške sastave, potičući učenike na ljubav prema glazbi i zajedništvu kroz pjesmu. Autor je i nekoliko pjesama nabožnog karaktera, koje su izvedene na **festivalu Don Bosko fest 2003. i 2004. godine**, a sa župnim zborom Župe Duboševica snimio je i **CD s pjesmama vjerskog karaktera**.

U Župnoj crkvi **Svih svetih u Podravskim Sesvetama** Josip Ris redovito svira na ranoj i velikoj misi, vodi crkveni zbor i priprema glazbeni program. U izvedbama njeguje klasično crkveno pjevanje, koje povremeno obogaćuje prigodnim šansonama i suvremenim duhovnim skladbama.

Svoju novu službu doživljava kao poziv i milost, izražavajući nadu da će, uz Božju pomoć, još dugo svirati i pjevati sesvečkim vjernicima — **na slavu Bogu i na radost zajednici**.

4.5. Uvedene pobožnosti i bratovštine

Župnik Antun Gerber je u Župu Sesvete uveo mnoge pobožnosti i osnovao različita pobožna društva.

Uveo je Bratovštinu svete Krunice 28. 10. 1898. godine. Iste godine je uveo i bratovštinu Karmelskog škapulara, koja je imala 524 člana. Ustanovljen je i Treći red svetoga Franje Asiškog, koji je od 1904. do 1907. ima 123 člana. Danas u Župi djeluje Marijina legija.

Prijatelji Malog Isusa proslavili su blagdan patrona Društva Blagovijest u utorak 25. ožujka 2025. godine u župnoj crkvi Svih svetih sudjelovanjem na misnom slavlju pod vodstvom Marija Rukelja, župnika sesvečkog i čs. Karmen.

Procesija za svetkovinu Presvetog Tijela i Krvi Kristove, oko 1930. godine ulicom „Stara cirkva“.

4.6. Potvrda u župi

Prva podjela sakramenta potvrde u sesvečkoj župi bila je 6. rujna 1889. godine. Tom zgodom je bilo 750 potvrđenika, a potvrdu je dijelio posvećeni zagrebački biskup Franjo Gašparić (Spom. str. 17).

Godine 1908. svetu potvrdu je primilo 1162 osobe (Spom. str. 88). U prvoj potvrdi poslije svjetskog rata 1924. godine, biskup Dr. Dominik Premuš u Sesvetama je 15. svibnja podijelio potvrdu 1119 potvrđenika (Spom. str. 130).

Dana 13. rujna 1934. zagrebački nadbiskup Koadjutor Alojzije Stepinac posjetio je Župu Podravske Sesvete te podijelio sv. potvrdu 602 potvrđenika.

Na blagdan Gospe Fatimske, 13. svibnja 2025. godine, dvadesetorici krizmanika sakrament Svete potvrde osobno je podijelio mons. Bože Radoš, biskup varaždinski uz pomoć župnika domaćina Maria Rukelja.

Godine 2007. svetu potvrdu je primilo 25 krizmanika iz ruku Msgr. Ivana Godine uz pomoć domaćeg župnika Krunoslava Kefelje.

Svečanost je uljepšao crkveni zbor pod vodstvom čs. Karmen prigodnim pjesmama. Uz krizmanike, kumove i roditelje, crkva je bila ispunjena mnoštvom prijatelja, rodbine, vjernika i znatiželjnika.

Godina	2005.	2017.	2018.	2019.	2021.	2022.	2023.	2024.	2025.
Krizmanika	39	21	18	15	11	13	16	18	20

4.7. Prva pričest

Nekad su prvu pričest primali učenici prvoga razreda osnovne škole, a sakrament prve pričesti primaju učenici trećega razreda.

Godina	1954.	2017.	2018.	2019.	2021.	2022.	2023.	2024.	2025.
Prvopri- česnika	34	17	15	20	13	18	13	18	15

Prvopričesnici, njih 34, rođeni 1947. godine s Karlom Blažekovićem, župnikom sesvečkim 1954. godine.

4.8. Misije u župi

Kad su u đurđevačkom dekanatu 1901. godine održavane pučke misije – sveto poslanje – održali su pučki misionari o. Hinko Bontempo, Isusovac iz Splita, i o. Ilija Gavrić Isusovac iz Sarajeva i u Sesvetama svete misije od 20. do 26. listopada. Uspjeh misija je bio dobar. Osnovano je Apostolat molitve, u koji se upisan 781 član. Podignuto je pred crkvom i misijsko raspelo (Spom. str. 80-81). Godine 1930. održane su u sesvečkoj župi druge pučke misije, koje su od 18. do 25. svibnja vodili Isusovci Ilija Gavrić i Tomo Jagić. I ovom zgodom je odaziv župljana bio vrlo velik (Spo. Str. 137). Godine 1977. održao je misije o. Ivan Grgec, Trećeredac, od 30.10. do 6.11.

4.9. Župne svetkovine i procesije

Cvjetnica

Pobožni sesvečki vjernici na dan Muke Gospodnje – Cvjetnice, mole se u parku kraj kapelice sv. Ivana Nepomuka te sudjeluju u blagoslovu maslinovih grančica. A onda skrušeno u procesiji s grančicama odlaze u župnu crkvu.

Cvjetnica ili Nedjelja Muke Gospodnje kršćanski je blagdan koji Sesvečani slave svake godine nedjelju prije Uskrsa i ona je uvod u Veliki tjedan. Poslije mise blagoslovljene grančice se odnose kući i stavljaju za križ na zidu. Ostavljaju se u kući i nakon što se osuše kao znak i podsjetnik na vjernost Isusu do druge Cvjetnice.

Marija Čiselska - Kraljica svete Krunice

Štovanje Blažene Djevice Marije, Kraljice svete Krunice ili u našem kraju Majke Božje Čiselske (čislo – krunica) prisutno je u Podravskim Sesvetama još od davnih dana. Ta je pobožnost dio ljubavi prema Majci Božjoj koju hrvatski narod nosi u srcu jer ga je Ona uvijek pratila kroz teška vremena u prošlosti, sve do današnjih dana.

Sesvečki vjernici obilježavaju ga svetom misom te procesijom kroz središte Podravskih Sesveta okolo kapele sv. Ivana Nepomuka koju je dao sagraditi 1923. godine Karlo Blažeković tadašnji župnik sesvečki, a za čijeg

je službovanja nabavljen i kip Majke Božje koji se nosi prilikom procesije te se mole i pjevaju marijanske pjesme. Misno slavlje i procesiju predvodio je preč. Ivan Rak, kancelar Varaždinske biskupije, a domaćin mu je bio župnik sesvečki Mario Rukelj. Svečanost je uljepšao crkveni zbor pod vodstvom čs. Karmen.

Blagdan Gospe od krunice je prilika da se obnovimo u svojoj ljubavi prema krunici i bližnjemu svome, razmišljajući o velikim istinama naše vjere, slušajući Božji glas, dok naše usne šapuću Očenaše i Zdravomarije.

Tijelovo

Park kraj crkve. Mnoštvo vjernika kraj svake „sjenice“ moli i sluša riječ božju.

Tijelovo, punim nazivom Svetkovina Presvetog Tijela i Krvi Kristove je katolički blagdan. Slavi se u četvrtak poslije svetkovine Presvetog Trojstva. U Hrvatskoj je neradni dan. Za Katoličku Crkvu, svetkovina je u spomen na ustanovljenje Euharistije na Veliki četvrtak. Pojavljuje se u 13. stoljeću, a na cijelo zapadno kršćanstvo proširuje se u 14. stoljeću.

U Podravskim Sesvetama slavi se od pamtivijeka, svečanom procesijom u kojoj sudjeluju brojni župljani. Tom prilikom vjernici se pomole kod svake sjenice i dobiju blagoslov. Na kraju procesije u crkvi se održava zajednička molitva te se ponovo svima dijeli božji blagoslov.

Uskrs

Uskrs ili Vazam (Vuzem) je najveći kršćanski blagdan. Toga dana spominjemo se slavnog i veličanstvenog ustajanja Isusa Krista iz groba u koji je bio položen nakon što je skinut s križa. Gospodinovim uskrsnućem ispunile su se njegove riječi. Zato Uskrs slavimo kao blagdan pobjede dobra nad zlom, odnosno svjetla nad tamom. Uskrs je ujedno blagdan nade, ufanja, ljubavi i obnove života.

Jedan od starih uskrsnih običaja je i blagoslov jela. U Podravskim Sesvetama hranu na svećenje nosile su žene na Veliku subotu i u nedjelju ujutro. Blagoslivljala se poslije obreda Uskrsnuća, a u novije vrijeme i tijekom jutarnje uskrsne mise. Cijela košara s jelom pokrila se lijepo izvezenom stolnicom. Pri samoj posveti ona bi se malo odigla na jednom kraju da „blagoslov može doprijeti do sadržaja košare“.

Božić

Najmlađi sesvečki vjernici čestitari, snimak iz kraja 50-ih godina 20. stoljeća.

Božić je kršćanski blagdan kojim se slavi rođenje Isusa Krista, zajedno s Uskrsom i Duhovima, jedan je od triju najvećih kršćanskih blagdana. Božićno vrijeme traje od Božića pa do blagdana Krštenja Gospodinova, a to je uvijek nedjelja iza Svetih triju kraljeva. Božić je blagdan mira i svetkuje se prema tradiciji najprije unutar same obitelji. Božićno čestitanje najprije se događalo u kući među članovima obitelji, zatim je obuhvatilo rođake i prijatelje, a na kraju sve mještane. Čestitanje Božića želi povećati radost slavljenja božićnog blagdana. Vjernost običajima može umnožiti tu radost.

BOŽIĆNA ČESTITKA Marija Rukelja, župnika župe Svih svetih Podravske Sesvete 2024.:

*"Draga braćo i sestre,
znamo lijepo kazati: „Božić je na vratima!“ Kao da je na našim vratima – kuca i želi ući. Nije to gost kojega ne poznamo. Naprotiv, to je onaj koga su mnogi proroci najavili. Davali su mu lijepa imena. Vidjeli su njegovo poslanje i njegovu ulogu u povijesti života ljudskoga roda. Sviđa mi se slika*

koju donosi prorok Izaija. On vidi Mesiju koji žuri, koji dolazi u svoju ordinaciju gdje ga u čekaonici čekaju mnogi – slijepi, gluhi, hromi, nijemi (usp. Iz 35, 5-6) – oni koji nemaju mogućnosti hoditi zajedno s drugim ljudima. I On dolazi izliječiti svaku bolest. Specijalist je za čovjeka i sve njegove bolesti. Posebno je specijalist za bolesti srca. U ljudskome srcu kliju bolesti, kao što su zle misli, krađe, ubojstva, opakosti, prijevare, razuzdanosti, zlo oko, uznositost, bezumlje (usp. Mt 15, 19). Ovako bolesno ljudsko srce rađa i ono najgore: rat, razaranje, ubijanje. Baš tamo gdje je Dobri Čovjek, za nas Bog i Spasitelj, posijao dobro sjeme, dao lijek svakoj bolesti, posebno bolesti srca, danas bukti nemir. Spontano nam dolazi na pamet da ga zamolimo da ponovno prošeta istim stazama da susretne razorena srca. On dolazi iscijeliti slomljena srca (usp. Iz 61, 1). Božić je dan u kojem se Bog dâ vidjeti. On je Emanuel – Bog s nama i dolazi da ga vidimo. Tamo gdje ima jednostavnosti, kao kod pastira, on se dâ vidjeti. Gdje ima one zdrave mudrosti, kao kod mudraca, on se dâ vidjeti. Gdje ima ljubavi kao kod Marije i Josipa, Bog se dâ vidjeti. Vidjeli su ga oni koji su uporni i bogobojažni kao Šimun i proročica Ana. I mi želimo biti u tome društvu i Boga vidjeti kroz ove dane.

Svakako, molimo za one kojima je oružje zaslijepilo srce da im Bog otvori srce kako bi vidjeli i u njega gledajući, promatrali, kontemplirali Boga koji nosi ozdravljenje - i tako pošli putem mira, ozdravljenja, sloge - da dopuste da im Bog svojom riječju, ljubavlju, zabije zastavu mira u njihova srca.

Bog ide i po rubovima našega života. Traži mjesto koje je njegovo, a to je središnje - kako bismo ga mogli vidjeti, promatrati u dubini svoga srca. Ako ga promatramo u dubini svoga srca, tada ćemo i mi poći putem ozdravljenja, ozdravljenja nas samih, naših obitelji, našega društva. Upravo to od srca želim svima vama. Neka se mir začme u vašim srcima. Dok promatrate Boga, nosite ga u svoje kuće, obitelji i širite ga gdje vas On pošalje. Sretan vam Božić i blagoslovljena Nova godina!"

Božićni koncert 2014. godine.

Božićno svjetlo 2006. godine.

Božićna priredba 1998. godine

4.10. Hodočašće k Majci Božjoj Bistričkoj

Dugogodišnja je tradicija da Sesvečani prvu nedjelju mjeseca kolovoza hodočaste u Mariju Bistricu. Danas se hodočasnici bezbrižno voze autobusima ili vlakom, dok je nekad to bilo daleko teže.

Hrvatsko nacionalno svetište Marija Bistrica, 2.8.1987. godine. Među vjernicima su i mnogobrojni hodočasnici iz Podravskih Sesveta.

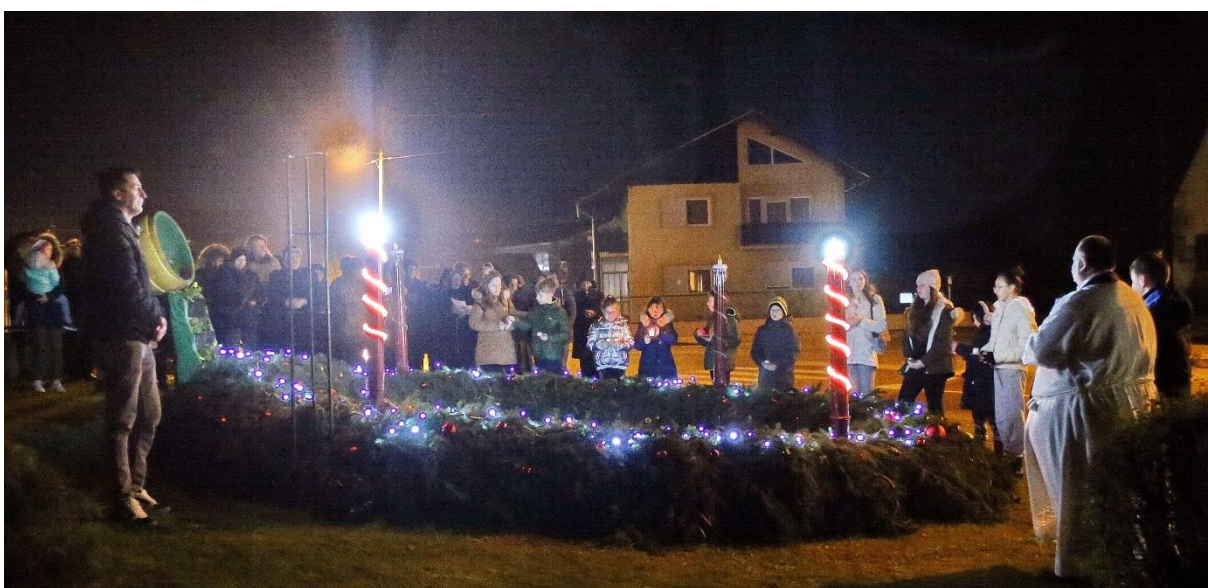
Na put se kretalo kudikamo prije i to pješice, prečicom, da se skрати put. Putovanje je bilo naporno. Vrućina i žeđ, žuljevi na stopalima od mukotrpnog pješaćenja, ali s marijanskim pjesmama i molitvom na usnama. Sa sobom se nosilo jelo za sve dane provedene na putu i za vrijeme boravku u Mariji Bistrici. Putem se uz okrepju odmaralo u hladovini. Noćilo se uz određenu naknadu u skromnim sirotinjskim kućama u štagljevima na sjenu ili na otvorenom. Nakon mise u Marijinu prošteništu slijedio je križni put na brdo ponad crkve. Kupio se pokoji kipeć za dar onima koji su ostali kod kuće, a djeci kakva drvena igračka, šaltva, konjić... Popila se i koja čaša gverca. Nije se previše trošilo jer novca nije bilo. A najljepši je bio povratak kući kad su svi mještani, vjernici dočekali "majkobožare", a naročito djeca koja su čekala svoje igračke.

4.11. Adventske svijeće

U vremenu došašća, koje je milosno, bogomdano vrijeme duhovne priprave za Božić, pozvani smo na obraćenje srca i uma te da svojim molitvama, mislima i dobrim željama izrazimo svoju duboku svjesnost i unutarnju sabranost. Neka svjetlost Adventa svijetli u vašim srcima i dušama daleko dulje nego ove sijalice na vijencu.

Sesvečki vjernici upalili su prvu od četiri svijeće u adventskom vijencu ispred župne crkve Svih svetih. Kratku liturgiju predvodio je župnik sesvečki Mario Rukelj.

4.12. Prvo klečanje u župi

Sesvečki vjernici kleče u župnoj crkvi Svih svetih u Podravskim Sesvetama

Novi nadbiskup zagrebački Ante Bauer je 1912. godine cijelu Nadbiskupiju rasporedio tako da je svaki dan u godini u jednoj župi klečanje – javno štovanje Tijela Gospodnjega.

U Sesvetama je određen 16. rujna kao godišnje klečanje. Prvo je klečanje održano 16. rujna 1913. godine. Za to klečanje je župnik Blažeković napravio raspored klečanja po ulicama i zaselcima i to ovako:

Prijepodne: Prva numera, Ceresnik, 2. i 3. ulica i Razlev, Kladje, Zgrit, Mekiš, Konci, Šarje

11-12 sati – Velika misa

Poslijepodne: Zaberek i Bukove Grede, Koprivje i Koci, Jasenje, Draganci, Dubovnik i Ruškova Greda

4.13. Mlade mise

Sesvete su dobile i tri mladomisnika.

Sesvečki vjernici su morali čekati točno pola stoljeća svojeg prvog mladomisnika. **Dana 7. srpnja 1935. godine služio je svoju prvu sv. misu mladomisnik gosp. Martin Matan**, sin Stjepana Matan i Ane r. Grgec. Gimnaziju je završio u nadbiskupskom dječjačkom sjemeništu, a bogoslovlje na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu.

Interes župljana, a i cijelog šireg područja za to mladomisničko slavlje bio je vrlo velik, jer se u ovoj župi još nije desio takav slučaj da bi koji mladomisnik služio ovdje svoju prvu misu. Uz pratnju naroda ove župe, kao i onog iz okolice te uz pratnju svećenstva, došao je mladomisnik do oltara koji je bio podignut na trgu pred crkvom i tu prikazao prvi puta žrtvu novog zavjeta. Vodio ga je Karlo Blažeković, domaći župnik, a pomagali su mu velečasni Adolfo Blaga, župnik iz Jelačićeva i Juraj Kranjčev, župnik iz Kalinovca. Prigodnu je propovijed izrekao g. Adolfo Blaga. Pod svetom misom je mladomisnik pričestio svoje roditelje i ostalu brojnu rodbinu, a na koncu podijelio svećenicima, roditeljima, rodbini i svemu narodu svoj mladomisnički blagoslov. Nakon Te Deuma otpjevanog u crkvi mladomisnikovi roditelji u svom domu pogostili su svećenstvo i rodbinu.

Drugi mladomisnik je Milan Lončarić, koji je pred Božić 1974. godine primio đakonat, a u jubilarnoj godini 1975. godini posebno je odlikovan i svećeništvo mu je dao papa Pavao VI., koji je svečano na Trgu sv. Petra u Rimu redio 359 đakona iz svih krajeva svijeta. Na Milanovu ređenju bio je domaći župnik Tomislav Hrupec.

Mladu misu je Milan Lončarić slavio u Sesvetama 27.7.1975. Svečanost je bila vrlo velika. Propovijedao je Nikola Stojanović, župnik iz Zagreba, uz mnoštvo naroda iz Sesveta i okolice.

Milan je kroz godine postao mnogo više od svećenika – bio je pastir, prijatelj, utješitelj i nositelj Božje riječi u svim životnim trenucima, od radosti do tuge, od rođenja do posljednjeg oproštaja.

Njegovo geslo, "Sve što se dogodilo – objavljuje Božju beskonačnost", nije samo izreka. To je životna istina koju je živio svaki dan

Milan Lončarić kreće u procesiji od kuće gdje je rođen prema župnoj crkvi Svih Svetih u Podravskim Sesvetama, uz pratnju brojnih vjernika, svećenika i časnih sestara. (Slika na prethodnoj stranici))

Danas zahvaljujemo Bogu za Milana, za njegovu vjeru, predanost i ljubav koju je nesebično dijelio. Zahvaljujemo za njegovu ustrajnost, za svaku molitvu, za svaku riječ ohrabrenja, za svaki znak pažnje i topline

Marijan Kovačić rođen je 1988. godine. Osnovnu školu je završio u Podravskim Sesvetama, nakon koje na poticaj pokojnog sesvečkog svećenika Tomislava Hrupeca i sestre Karmen upisuje Nadbiskupsku Klasičnu Gimnaziju u Zagrebu 2003. godine. Nakon završetka srednjoškolskog obrazovanja 2007. godine upisuje Bogoslovni fakultet koji

Marijan Kovačić ispred svog kućnog praga oprašta se od roditelja i pozdravlja mnogobrojne okupljene vjernike i prijatelje.

završava 2012. Pred sam Božić 2013. godine biskup ga zaređuje za đakona. Četvorica đakona Varaždinske biskupije, među njima i Marijan Kovačić iz župe Podravske Sesvete, **zaređeni su za svećenike u subotu 28. lipnja 2014.** godine u varaždinskoj katedrali po rukama varaždinskog biskupa mons. Josipa Mrzljaka. U koncelebraciji je bilo pedesetak svećenika među kojima su bili župnici župa iz kojih mladomisnici dolaze i onih u kojima su bili na đakonskoj službi, poglavari Bogoslovnog sjemeništa, profesori s Katoličkog Bogoslovnog fakulteta u Zagrebu i drugi.

Nakon toga odmah je raspoređen na službu u Koprivnicu u crkvu Blaženog Alojzija Stepinca gdje ostaje pet mjeseci. Poslije toga odlazi na duhovne vježbe kao pripremu za Mladu misu. Prezbiterijat je primio 28. lipnja 2014. godine.

Njegov životni put do svećenika nije bio lagan, ali uz potporu roditelja, rodbine, župljana, prijatelja i Općine Podravske Sesvete on je uspješno doveden do cilja. Ovime se svima zahvaljuje na potpori. Nakon toga odlazi na službu u Đurđevac u župu svetog Jurja mučenika, a kasnije u Virje.

Podravske Sesvete, 20.7.2014. godine – uz prisustvo mnogobrojne rodbine, prijatelja, vjernika, pripadnika društveno-političkog života KC-KŽ županije i Općine Podravske Sesvete, Marijan Kovačić je imao svoj prvi javni nastup – svoju prvu svetu misu.

Izvođenje mise pratio je župni zbor s prekrasnim izvedbama svečanih crkvenih pjesama. Na kraju mise velečasni Marijan je svima podario božji blagoslov.

4.14. Svečani jubileji

Godine 1978. navršilo se 100 godina kako je sagrađena današnja župna crkva. Svečanost te obljetnice počastio je dolazak nadbiskupa Franje Kuharića, koji je uz prisutnost svećenika đurđevačkog đakonata blagoslovio kapelu gospe Fatimske i slavio svečanu koncelebriranu misu i održao prigodnu propovijed sabranim vjernicima.

**Procesija školske djece ulicama Podravske Sesvete 1933. godine
povodom Svetkovine Presvetog Tijela i Krvi Kristove.**

Godine 1985. župa u Sesvetama slavila je 100 godina svoje samostalnosti (1885.-1985.). Na svečanosti su bili prisutni svećenici đurđevačkog, virovskog dekanata i gosti svećenici iz virovitičkog dekanata. Svečanost je imala posve vjerski značaj. Prije svečane mise govorio je domaći župnik Tomislav Hrupec o povijesti postanka sela i župe. Spomenuo je i poraznu činjenicu da Sesvete izumiru, po 30 stanovnika godišnje i sad je broj stanovnika smanjen na 2.160.

Nakon župnikova govora bio je i mali recital, a zatim svečana misa pod kojom je propovijedao Josip Jasminčić, župnik u Gradini, o majčinstvu.

Treća jubilara svečanost bila je 3.7.1991. godine. Uz domaćeg župnika, Tomislava Hrupca, sada već dekana đurđevačkog, sabrali su se njegovi suređenici iz 26.6.1966. godine kako bi proslavili zajednički jubilej – 25 godina ređenja.

Svečanu sv. misu predvodio je biskup Jurica Jezerinac, njihov suređenik, a propovijedao je pitomački župnik Stjepan Deskar, redatelj svečanosti. Na orguljama je vjerni narod pratila sestra Benjamina iz Đurđevca. Prisutni su bili i susjedni župnici i uzvanici.

Godine 2025. Sesvete broje oko 1450 stanovnika, a župa će proslaviti 140 godina od svog osnivanja.

4.15. Župni dvor

Prigodom osnivanja župe, Sesvečani su svome župniku obećali pribaviti stan. Oni su to i učinili. Kupili su sadašnji župni dvor, koji je Stjepan Janeš izgradio kao svoju kuću sa željom da u njoj otvori gostionicu. Zgrada je prostrana, protegnuta na dvije ulice. Prizemnica je, ali podignuta i crijepom pokriva. Ima 5 soba, kuhinju, podrum i tavan. Dvorište je tijesno. U njemu su dvije štale i suša pod istim krovom. Staje su bile bez poda. U početku nije bilo ni bunara, ni koceva i kokošinjaka.

Janeš je sve to prodao selu za 2250 forinti 1885. godine. Samo uređenje župnog dvora je išlo teško i polako zbog pomanjkanja novca. Bunar je iskopan 1888. godine, a vrt ograđen tek 1907. godine.

Početkom 1974. godine župnik Tomislav Hrupec odlučio je srušiti dotrajali stari župni dvor.

Radi uređenja imovinskih stvari 1974. godine, gradnja novog župnog dvora je bila odgođena. Ostvarenje gradnje je Župno vijeće prihvatilo 1976. godine. Uređenjem imovinskog prava zemljišta starog dvora građevinsko dopuštenje je izdala nadležna vlast u Đurđevcu. Zidarske radove preuzeo je građevinski poduzetnik Antun Kovačić iz Sesveta. Pomagali su i drugi majstori iz sela. Kopanje temelja započelo je 12. travnja 1976. godine. Kamen temeljac je postavljen 22. travnja 1976. Srušen je dio starog župnog stana. Vjernici su se vrlo dobro uklopili u gradnju. Preko 200 radnika pomagalo je u gradnji. Zidanje je započelo 17. svibnja 1976. godine. Oko polovice kolovoza dovršeno je zidanje, krovšte i žbukanje iznutra. Pred jesen je postavljeno staklo i u zgradu se preselio župni ured. Pred Uskrs 1977. godine srušen je i preostali dio starog župnog ureda. Početkom travnja iduće godine novi župni stan je prikopčan na trofaznu struju. Na katu je uređena velika soba, mala sobica i kupaonica. U sobe je postavljen parket i nalijepljene su tapete, a kupaonica je opločena. Nabavljeni su i lijepi lusteri. Godine 1978. je uređena kancelarija i sobica do nje.

Novi župni dvor 2025. godine.

U 1979. godini je uređena sobica za domaćicu i sav potrebni namještaj. U 1982. postavljena je željezna ograda oko novog župnog dvora.

Namještaj kuhinje, uređenje hodnika i stubišta izveo je sam župnik 1980. godine.

Uređenjem balkona 1990. godine zgrada župnog stana je konačno dovršena. Obojena je i sva stolarija.

Obnovljena je i sakristija. Prvi put 1979. godine, a današnji izgled je dobila 2008. godine.

Izgled sakristije danas (2025.).

4.16. Nova vjeronaučna dvorana

Gradnja vjeronaučne dvorane počela je 2007. godine i dovršena je 2008. godine. Dvoranu je blagoslovio i svečano otvorio varaždinski biskup Josip Mrzljak 13.5.2008. godine. U njoj se sada obavlja vjeronauk, pjevanje, susret ministranata i susret Marijine legije.

4.17. Župna nadarbina

U početku postojanja župe, župnik je godišnje primio 500 forinti plaće. Uz to je župa imala vrt od 633 hvati i 6 rali livade. Primao je štolarinu kod vršenja pojedinih svećeničkih čina. Pripadala mu je trećina crkvene milostinje i 10 hvati drva za ogrjev godišnje. Obećani su mu i težaci. Župnik Gerber je uspio da je župi odobreno još 6 rali zemlje u Jasenju i Ištvanovom dolu. Bilo je to 1896. godine, ali je zemlja omeđena tek 1905. godine, nakon nebrojenih izbjegavanja i zatezanja i to ne u potpunom opsegu. Sva ta zemlja, od preko 15 rali, slabo je župniku donosila jer je bila treće klase. A i ostali su prihodi bili razmjerni mali, pa su župnici u Sesvetama bili među siromašnijima u Podravini (Spom. str. 7. i 44.). Za izgradnju novog župnog dvora 1977. godine sva je zemlja prodana.

4.18. Župno vijeće

Kad je 1972. godine upraviteljem župe Svih svetih u Sesvetama postao mladi svećenik Tomislav Hrupec, trsio se svoju župu dobro upoznati, a potom marljivo urediti.

Prisega članova Župnog ekonomskog i pastoralnog vijeća 13.2.2022. godine u župnoj crkvi Svih svetih u Podravskim Sesvetama.

Kako u župi nije bilo uređeno Župno vijeće kao savjetni pomoćnik župnikov, odlučio je to Vijeće osnovati. Župu je razdijelio na 10 područja. Pomoću listića, što su ih vjernici pojedinih područja pismeno birali, u veljači 1973. godine izvršio je izbor, koji je potvrdio nadbiskupski Duhovni stol. Od tada se prema potrebi biraju novi članovi Župnog vijeća.

4.19. Dioba zemljišne zajednice

Dobro je spomenuti da su u Sesvetama zemlje zemljine zajednice podijeljene već 1913. godine. Tom zgodom je i župa dobila 1280. hvati pa je to zemljište gruntovno upisano na župnu nadarbinu (Spom. str. 103). Zemljišnim zajednicama, po zakonu iz 1894. godine, upravljaju svi ovlaštenici prema posebnom pravilniku kojeg donose sami na svojoj skupštini koja se inače održava svake godine, a koji pravilnik potvrđuje vlada. Diobom se dijeli cijela imovina ili dio na ovlaštenike prema njihovom udjelu. Zajednički pravni okvir sve vrste zemljišnih zajednica dobivaju u Zakonu o uređenju zemljišnih zajednica od 25. travnja 1894. godine, uz naputak od 19. rujna 1897. godine. Prema tom Zakonu, svaka skupina ili zajednica ovlaštenika kojima pripada skupno uživanje određenih zemljišta treba biti uređena i upisana u gruntovnici kao zemljišna zajednica. Zemljište zajednice su u potpunosti ukinute zakonom iz 1947. godine.

5. Župna crkva

Župna crkva Svih svetih u Podravskim Sesvetama, snimak iz 1926. godine.

Osam godina prije osnivanja župne crkve u Sesvetama, 1878. godine, sagrađena je današnja crkva Svih svetih. Poticaj za gradnju nove crkve dao je Sesvečanima Tomo Ciglarić, kloštranski župnik već 1872. godine jer je smatrao da je stara kapela Svih svetih izvan naselja, ruševna i stara. Sesvečani su taj poticaj prihvatili i počeli sabirati dobrovoljne doprinose. Gradnja crkve je povjerena poduzetniku Stevi Đurđeviću iz Pitomače koji je 1878. djelo dovršio.

Dovršenu crkvu blagoslovio je u čast Svih svetih kloštranski župnik Andrija Košnjak, a služili su mu Florijan Kutnjak, kapelan iz Pitomače i Josip Antolković, kapelan iz Kloštra. Svečani blagoslov je obavljen 7. travnja 1878. godine (Spom. str. 4-5.).

U tako dovršenu crkvu svetište je smješten oltar Svih svetih, drven sa slabom slikom Svih svetih na zidu. Na oltaru su bila četiri svijećnjaka od lima, a ispred oltara je visjela svjetiljka od lima kao vječno svijetlo. Bila su u svetištu i dva klecala. U lađi su bila dva mala oltara, zapravo samo dvije male drvene menze. Jedan u čast svetoga Stjepana, kralja sa slikom na zidu, a drugi u čast svete Lucije, bez slike. Bilo je tu i 14 klupa za vjernike, dvije nasadne svjetiljke i jedan križ.

U sakristiji su se nalazila 2 kaleža od lima pozlaćeni s patenama i jedan manji – srebrn i pozlaćen s patenom. Kadionica s lađicom od lima i škropionice od mjedi (Spom. str. 8.). Uz to nešto misnog ruha i najpotrebnije misne knjige.

Četverostruko zvono kojim ministranti zvone u crkvi prije podizanja Svetog otajstva.

Kadionica u koju se stavlja žar i na njega tamjan čiji dim simbolizira uzdizanje naših molitava k Bogu.

U zvoniku su bila tri zvona. Veće je imalo sedam i po centi, a manje 4 i po centi, a najmanje 1 cent. Nabavljena su poticajem i marom revnog kloštranskog kapelana Mirka Ožegovića 1884. godine za 1.200 forinti.

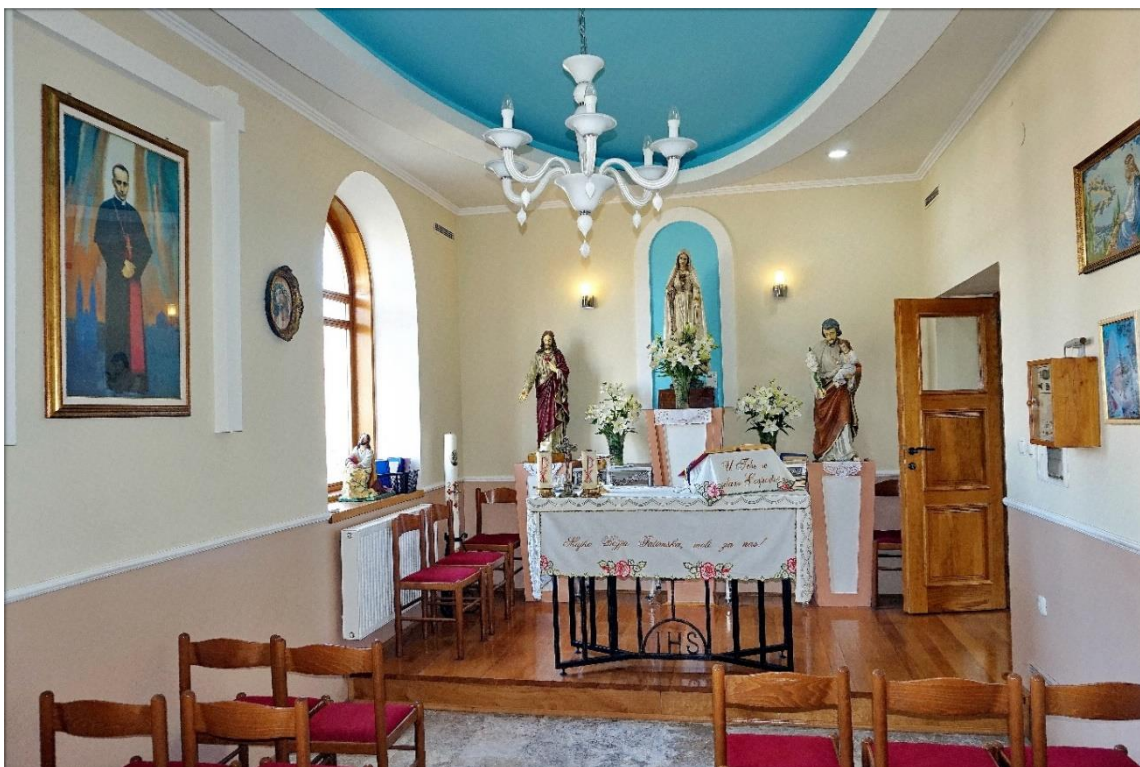
Kao građevina, sesvečka je crkva jednobrodna zgrada u stilu baroknih građevina s boltanim svodom preko čitave ponutrice i zato su na južnom i sjevernom zidu iznutra ugrađeni istaknuti stupovi kao nosači stropa. Crkva je izvana 24 metra duga, a 10,5 metara široka. Iznad fasade je podignut toranj osrednje visine koji završava piramidom prekrivenom limom, a na vrhu je jabuka i križ. Pri završetku zidanog dijela tornja, iznad prozora, sa svake strane postavljeni su brojčanici ure. U visini kora zvonik ima jedan okrugli prozor u sredini i po jedan prozor sa svake strane. Na južnom zidu su dva prozora u lađi, jedan u svetištu i jedan na koru. Na sjevernom zidu je jedan prozor u svetištu, jedan u lađi i jedan u koru. Crkva ima i četvera vrata: u sakristiju, na južnu i sjevernu stranu i glavna vrata prema zapadu. Svetište završava u obliku triju stranica. Svetište zauzima prostor od 4,5 metara u dubinu i 8 metara u širinu. Duljina lađe je oko 11 metara, a širina 8 metara. Kor je postavljen na dva zidana stupa s tri luka i zaprema 4 metra u dubinu i 8 metara u širinu. Ispod kora se izlazi kroz po prilici 2 metra dubok prostor tornja, do glavnih vrata izlaza u ograđeni cintor oko crkve.

Cijela crkva je popločena u rujnu 1887. a taj posao je obavio Antun Bisacco iz fabrike Tarnocza kod Barča za 402 forinti (Spom. str. 12).

Godine 1905. pomišljalo se i na proširenje crkve tako da bi se s obje strane ispod svetišta dozidale kapele. No, do toga nije došlo (Spom. str. 58.). Župnik Blažeković je srušio staru sakristiju, koja je bila premalena i sagradio novu, proširenu, koja ima 1 prozor prema istoku, a dva prema sjeveru. Pod je betonska deka, a jednako i strop, da se zaštiti od prokapljivanja. To je izvršeno u jesen 1943. godine, doprinosima župljana i uz njihovu radnu snagu (Spom. str. 158-160.).

Crkvu je iznutra oslikao 1900. do 1902. godine zagrebački slikar Rikardo Rojnik za 1.300 forinti i opskrbu (Spom. str. 53-54).

Temeljito je obnovljena izvana i iznutra 1922. godine zalaganjem župnika Blažekovića (Spom. str. 126-128). I toranj je nekoliko puta već obnovljen, a kapa tornja obojena. Ponovo je obnovljena 1985. do 1991. godine.

Sadašnji izgled dozidane kapelice.

Za proslavu 100 godina župe u Sesvetama, župnik Tomislav Hrupec je odlučio sa svojim Vijećem obnoviti župnu crkvu, a prije svega njeno krovšte i vanjski izgled. Koncem travnja 1982. godine nabavljen je novi crijep za prekrivanje cijele crkve. Uz crijep su nabavljene i nove letve. Budući da je crijep kasno stigao, posao je odgođen za 1983. godinu. I nastavljen je u mjesecu svibnju 1983. godine. Sve stare letve su skinute, poletvano je krovšte novim letvama i zatim novim crijepom pokrito. Posao su obavili majstori poduzetnika Vida Međurečana iz Kalinovca. Na crkvu su postavljeni i novi žljebovi. U jesen iste godine popločeno je svetište crkve mramornim pločama. Posao je izvelo svojim materijalom poduzeće Uzor iz Virovitice. Župno je vijeće 24.2.1984. godine zaključilo da se ide i na popravak crkve izvana postavljanjem nove fasade. Posao je sklopljen sa zidarskim majstorom Vidom Međurečanom iz Kalinovca. On će sve radnje izvesti svojim materijalom. Župa će platiti po m², a radovi će početi u jesen, dok bude svježije vrijeme. Posao je započet u jesen, ali je radi lošeg vremena odgođen za proljeće 1985. godine. Završeni su samo toranj i pročelje. Treba spomenuti da su boje za cijelu crkvu nabavljene u Karlovcu u tvornici boja. Budući da su se vjernici lijepo odazvali svojim doprinosima, u rujnu 1887. godine je cijela crkva popločena, a taj posao je obavio Antun Bisacco iz fabrike Tarnocza kod Barča za 402 forinti (Spom. str. 12). U proljeće 1985. godine crkva je ožbukana i obojena. Poslije radova na crkvi, obojena je zgrada župnog stana. Jednako je uređena i garaža i ograda. Godine 1987. uređeni su novi vodovi struje. Vodovi razglasa uzidani su. Sve

električne radnje izvršio je elektroinstalater Nikola Sitek. Nabavljeni su i novi zidni lusteri iz Slovenije. U godini 1988. crkva je iznutra obojena. Slike Evanđelista ponad glavnog oltara potpuno su obnovljene, a jednako i ornamentika i drugi ukrasi. Sve radove obnove izvršio je majstor Josip Genc iz Bednje sa svojim suradnicima. Radovi su započeli 13 travnja, a dovršeni 23. svibnja. Radilo se 26 dana. Pohvaliti treba ove marljive majstore. Pohvaliti treba i župljane Seseveta, koji su obilno pomagali. Pod crkve je u cijelosti prekrit crvenim tepisonom.

Današnji izgled župne crkve Svih svetih u Podravskim Sesvetama.

Godine 2011. u prvome redu valja istaknuti obnovu naše župne crkve iznutra. Uz svesrdnu pomoć naše Općine u crkvi su napravljene nove hrastove klupe, njih 14, novi hrastovi pod, 6 novih hrastovih vrata, stavljena termo i hidro izolacija na pod crkve. Te radove je vršio domaći majstor Stjepan Miloš, rodom iz Mekiša. U crkvi je promijenjeno grijanje, stavljene su nove cijevi za dovod vode i novi radijatori. Radove je izvodio gospodin Ivan Nađ iz Draganec. Svetište crkve je opločeno mramorom, uključujući zidove i stupove u visini 130 cm. Radove je izvodio klesarski obrtnik Dejan Kirinec.

Financiranje klesarskih radova omogućili su domaći obrtnici svojom donacijom, župljani svojim prilogom i Općina.

Godine 2012. prišlo se obnovi i nabavi nekoliko novih prozora-vitraja u crkvi. Postavljeni su okrugli prozori sa likom blaženog Alojzija Stepinca i pape Ivana Pavla II.

Radovi na uređenju unutrašnjosti crkve u ožujku 2011. godine.

Sv. Barbara na oslikanom prozoru na sjevernom zidu župne crkve, rad Benedikta Škarde iz Brna izrađen između 1897. i 1909. godine. (Obnovljeno 1982. godine.)

Ovo je bio poklon župi Podravske Sesvete navedenog i poznatog češkog majstora.

5.1. Oltari u crkvi

Danas se u crkvi nalaze tri oltara: veliki oltar u čast Svih Svetih, a u lađi još dva: u čast Majci Božjoj lijevo, i u čast Svetom Stjepanu kralju, desno.

5.2. Veliki oltar

Nekoliko puta je već mijenjao svoj izgled i uvijek je bio skroman. Svoj današnji izgled je dobio u najnovije vrijeme. Napravio ga je Ivan Miklavčić, stolarski majstor iz Kloštra Podravskog. Na zidanu menzu postavljen je drveni retabl s ugrađenim nišama za kipove. Ima tri kuta i pokriva središnju plohu svetišta tako da sa svake strane u plohi zida postoji po jedan oslikani prozor. Malo svetohranište je u sredini iznad menze ugrađeno u retabl i iznad njega je napravljena niša za pokaznicu kod svečanog izlaganja Presvetoga, inače u njoj stoji oltarni križ. U istoj ravnini s desne strane je u niši kip svetoga Josipa, a lijevo kip svetoga Petra apostola. Na drugom katu je u sredini oltarna slika Svih svetih – zaštitnika crkve i sela. Slika je ulje na platnu. Rama završava polukružno, obojena tamno sa zlatnim ukrasima. Nabavljena je u Beču kod Ivana Millera 1889. godine uz cijenu od 220 forinti. Nabavio ju je Đuro Ortner, upravitelj župe (Spom. str. 16). Desno od slike u niši se nalazi kip svetog Nikole Tavelića, a lijevo kip svetoga Ivana Nepomuka. Na trećem katu u sredini se nalazi kip Srce Isusovo u maloj niši, a lijevo i desno u nišama po jedan mali anđeo.

Veliki oltar, fotografija iz 2025. godine.

Lijevi oslikani prozor prikazuje svetu Anu, a desni sv. Ivana Zlatoustog.

Na lijevom dolje piše: Darovala Ana Abramović, 1901., a na desnom Ivan Abramović.

Prozore je izradio B. Škarda u Brnu za 300 forinti. Odlično staklo i vrlo vrijedan rad te vrste (Spom. st. 56).

Obnovljeni su godine 1989.

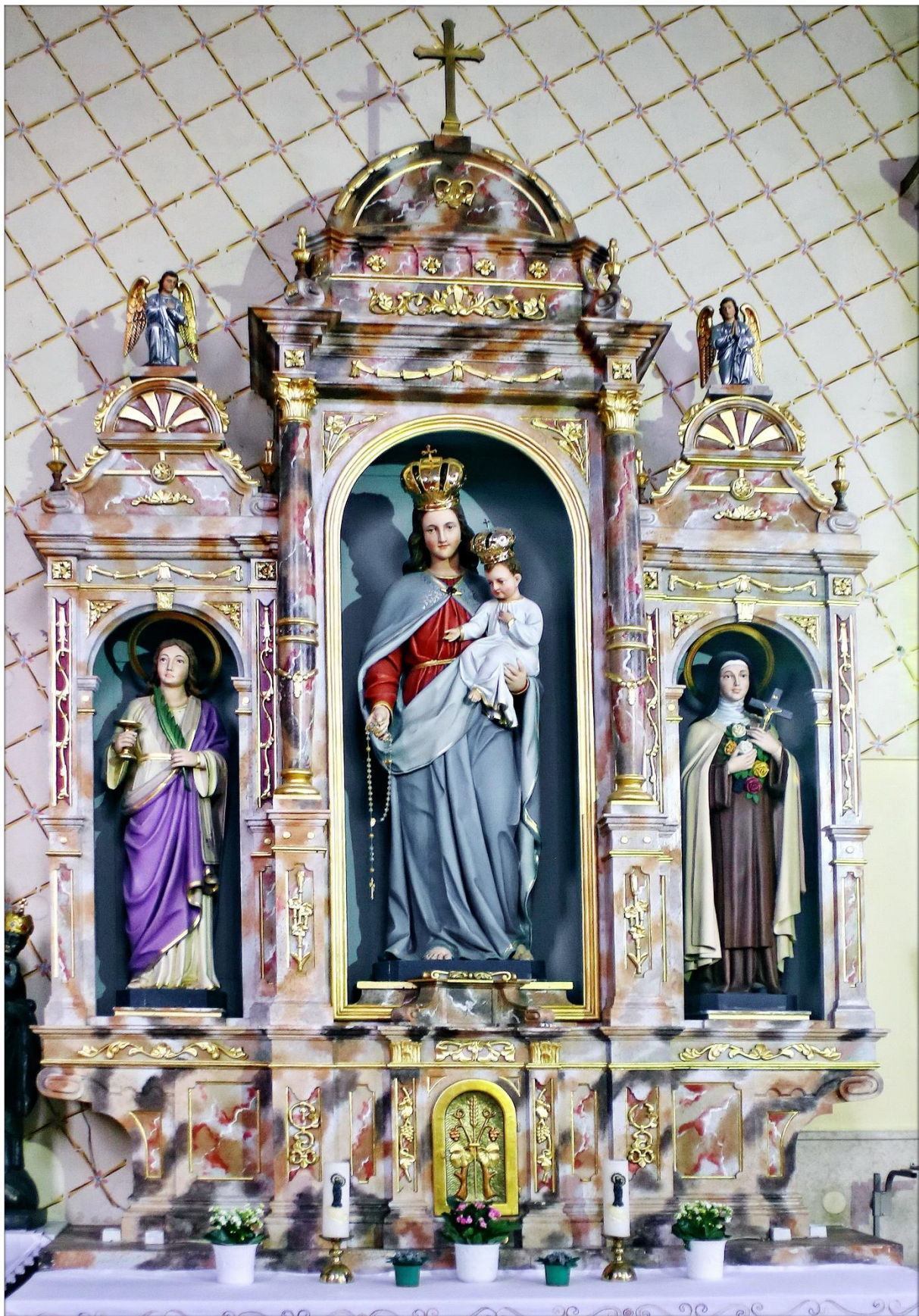

5.3. Oltar Majke Božje od svete Krunice

Postavljen je ispod trijumfalnog luka uz sjeverni zid. Bila je tu najprije propovjedaonica koju je 1944. godine župnik Blažeković dao prenijeti uz južni zid i postavio je na sam stup trijumfalnog luka.

Na zidanu menzu postavljen je drveni retabl, koji je izradio stolar Ivan Miklavčić iz Kloštra Podravskog. U sredini retabla, iznad menze ugrađeno je malo svetohranište, potrebno u Svetom tjednu. U srednjoj niši oltarnog retabla smješten je kip Majke Božje – Kraljice svete Krunice (Čiselska Majka Božja). Kip je 160 cm visok, drvo, polikroman. Naručio ga je još župnik Rikardo Filipašić kod firme Zambach-Miller u Beču za 194 forinti. Došao je 7. veljače 1897. godine i bio je postavljen na veliki oltar (Spom. str. 37).

U niše, uz kip Majke Božje, postavljeni su kipovi: sveta Lucija, desno, a lijevo je postavljen kip svete Male Terezije. U staroj crkvi je već bio oltar sv. Lucije koja se u Sesvetama štuje. Kipovi su nabavljeni 1946. godine u Ljubljani kod firme Naša Sloga. Svaki ima 118 cm i polikromirani su. Na vrhu oltara sa svake strane nalazi se po jedan mali anđeo. Sve troškove oko podizanja oltara isplatili su župljani svojim doprinosima.

Oltar Majke Božje od svete Krunice.

5.4. Oltar svetog Stjepana, kralja

Prvotno je to bio mali oltar sa slikom svetoga Stjepana, kralja, smješten uz sjeverni zid lađe. Prigodom bojenja crkve 1901. godine, župnik Gerber ga je premjestio na južni zid crkve, jer je smetao propovjedaonici, koja se tada nalazila na sjevernom zidu, da bude neka simetrija. Godine 1934. župnik Karlo Blažeković uklanja dotrajalu sliku svetoga Stjepana i oltarić, a podiže današnji oltar.

Retabl oltara je djelo stolara Ivana Miklavčiča iz Kloštra Podravskog, a kipove je izradio kipar Miloš Hohnjec iz Celja. Oltar je 18.11.1934. godine svečano blagoslovio Stjepan Pavunić, začasni kanonik i župnik iz Koprivnice, uz asistenciju Adolfa Blage iz Ferdinandovca i Mije Jurića iz Kloštra. Iznad zidane menze postavljen je retabl oltar. U središnjoj niši je kip svetog Stjepana, kralja, Visok 160 cm, od drva. Ispod kipa sv. Stjepana u niši je kip sv. Florijana, visok 75 cm., također u drvu.

Desno je kip sv. Roka, u drvu, visok 118 cm, a lijevo kip sv. Antuna Padovanskog, u drvu, visok 118 cm. Kipovi su ukusno i dopadljivo izrađeni i polikromirani (Spom. str. 148). Na vrhu oltara, sa svake strane, nalazi se po jedan mali anđeo. Iznad oltara je oslikani prozor koji u sredini ima oval sliku sv. Antuna Pustinjaka, djelo B. Škared iz Brna, a dar je župnika Antuna

Gerbera. Godine 1937. župnik Blažeković je uveo proštenje svetoga Antuna Padovanskog (Spom. str. 150). Desno od oltara sv. Stjepana nalazi se oslikani prozor sa slikom svetog Stjepana, prvog mučenika, dar B. Škarde, sa slikom svete Barbare, mučenice. Temeljito je obnovljen je 1982. godine.

5.5. Slike u sakristiji i crkvi

U svetištu s desne strane uz propovjedaonicu visi na zidu slika Žalosne Gospe. Uramljena je u široku tamnu ramu, ulje na platnu, 118x79 cm, svježih boja. Ispod križnog drva sjedi Gospa i na krilu joj mrtvo Isusovo tijelo. U donjem lijevom uglu stoji zapisano ime slikara: B. Maleševac.

Sveta Lucija, ulje na platnu, 130x95 cm, nabavljena za 60 forinti 1888. godine u Beču kod Ivana Millera. Prvotno je bila postavljena na veliki oltar jer je za oltar sv. Lucije u lađi bila prevelika. Sada se nalazi u sakristiji. Ima široku drvenu ramu, ornamentalnu, obojenu po Rikardu Rojniku, slikaru iz Zagreba, 1902. godine (Spom. str. 12).

Sv. Franjo Asiški, ulje na platnu, 107x52 cm., jednostavno uramljena. Nabavio ju Treći red u Sesvetama 1922. godine. Nalazi se u sakristiji uz ormar na sjevernom zidu (Spom. str. 128).

Sveti Josip, ulje na platnu, 107x52 cm, jednostavno uramljena. Slika je nabavljena kod umjetno-slikarskog zavoda Rubens u Zagrebu za 1200 dinara 1928. godine. Nekoć je zajedno sa slikom sv. Franje Asiškog visjela u svetištu, a sada se nalazi u sakristiji (Spom. str. 135).

5.6. Jaslice

Sesvečke jaslice 2024. godine.

Iz zapisa Antun Gerbera župnika sesvečkog imamo spomen prvih jaslca 1899. godine.

Godine 1924.
župnik Karlo
Blažeković sam
pravi jaslce i
postavlja ih na
pomoćni oltar pred
polnoćku:

**"Pred Božić crkva
davno već nije imala
javljenu za Božić
svetkovinu, narod se
razveselio i hrpimice
se oko jaslca kupio,
da molitvom i
pjesmom nazdravi
novorođenog
Spasitelja."**

Sesvečka božićna čarolija

Sesvečke žive jaslice postale su mjesto okupljanja brojnih vjernika, znatiželjnika, poznanika i prijatelja iz bliže i dalje okolice. Prikaz živih jaslica izveden je 9 godina za redom. Prikaz pripremaju članice Marijine legije, uz pomoć Općine Podravske Sesvete, TZ područja Dravski peski, Konjičkog kluba i župe Svih svetih. Uprizorenje živih jaslica stvara nezaboravno druženje u vjeri, nadi i ufanju i željama za bolje sutra. Prošle godine je sesvečki župnik Mario Rukelj na kraju je održao kratak, vrlo zanimljiv i dojmljiv prigodni govor kojim je pozdravio sve prisutne te svima zaželio puno mira, zdravlja i Božjeg blagoslova za Božić i Novu godinu.

Sesvečke žive jaslice prošle godine održane su, iznimno, na blagdan svetog Stjepana, a ne na Badnju večer zbog vrlo lošeg vremena pošto se cijeli uprizorenje održava u prirodnom okruženju. Isto tako, zbog radova u centru Podravske Sesvete, mjesto radnje je ovaj put bio park na Trgu Vladimira Nazora.

Sudionici prikaza sesvečkih živih jaslica 2024. godine zajedno s Mariom Rukeljom, župnikom.

5.7. Križni put

Slike križnog puta, njih 14, nabavio je župnik Gerber u Beču kod firme Zambach-Miller za 102 krune 1898. godine. Veličina je 73x51 cm. Okviri su napravljeni od hrastovine 16.3. iste godine za 44 krune. Križni put je blagoslovio i svečano postavio otac Krizostom Krajnc, gvardijan virovitičkog franjevačkog samostana. Sudjelovali su o. Landulf Lach i župnik Gerber i mnoštvo vjernika. Svečanost je obavljena 12. travnja 1898. na treći dan Uskrsa (Spom. st. 59 i 67).

Stare slike križnog puta su zamijenjene novim zidnim reljefnim skulpturama 2008. godine kao poklon jedne vjernice crkvi.

Pješački križni put ulicama Podravske Sesvete uz zaustavljanje i molitvu kod svakog raspela.

5.8. Božji grob

U 1979. godini uređen je Božji grob.

Župnik Rikardo Filipašić glasom računa od firme Zambach et Miller iz Beča od 2. travnja 1897. godine nabavio je 40 komada raznobojnih staklenih kugla za Božji grob i 40 bijelih lampica k njima. Od iste firme, 14. travnja 1897. godine za Božji grob tijelo Kristovo i dva klečeća angjela iz drveta (tijelo dugo 1 metar, a angjeli visoki 35 cm.).

Dana 13. travnja 1897. godine platio je Ant. Wiličniku, stolaru iz Kloštra za božji grob iz dobrovoljnih prinosa 33 forinte.

Godine 1912. župnik Karlo Blažeković nabavlja križ i 4 nova drvena svijećnjaka.

(Iz župne Spomenice)

Sesvečki čuvari Božjeg groba 2019. godine.

5.9. Sveto posuđe

U svetom posuđu crkva u Podravskim Sesvetama je vrlo siromašna. Sačuvalo se:

1. Kalež, srebro, 22 cm visok, jednostavne izradbe, s puncom IB IZ na rubu podnožja, koje ima u promjeru 12 cm. Kupa je 8x8,5 cm. To je onaj prvotni kalež, a spominje ga župnik Szaraga 1780. godine, kad opisuje kapelu Svih svetih u Sesvetama. O tomu svjedoči i punca IB IZ koju imaju i svi sačuvani srebrni kaleži iz tog vremena u župi Kloštar. Ono IB može biti i LB.

Na rubu tog kaleža je nedavno utisnuto: Obnovljeno i pozlačeno prigodom stogodišnjice ukazanja Bezgriješne. To znači 1958. godine.

2. Kalež, barokne izradbe, 23 cm visok, kupa 8,5x8,5 cm, a promjer podnožja 14 cm. Ukas na donjem dijelu kupe je srebrn. Punce nema. Možda je srebrn. Inače je vrlo lijepo izrađen.

3. Moćnik Sv, Josipa, barokni, ručni rad.

Visok je 28 cm. Gornji dio ima ovalni oblik 16x13 cm. Na zrakastom ovalu nalazi se srebrni vjenčić i na njemu pozlačeni vijenac ukrašen češkim kamenjem različitih boja i zatvoren staklom. Otraga su vratašca i na lunuli se nalazi kutijica ugrađena u pozlačeni oblik hostije i sprijeda ima staklo, a ispod stakla u kutiji su moći s natpisom: Pal. S. Jos.

Izrađen je od lima i djelomično pozlaćen. Potječe iz konca 18. st. jer ga spominje Szaraga 1780. godine. I podnožje mu je ovalno 12x10 cm. Vrijedan je radi starosti i izradbe.

4. Monstranca, kupio ju je u Beču Alojzije Boroša, prvi upravitelj župe, 27.7.1886. godine kod Ivana Heindla.

Kaleži i monstranca su pozlačeni 1981. godine, sabranim novcem vjernika.

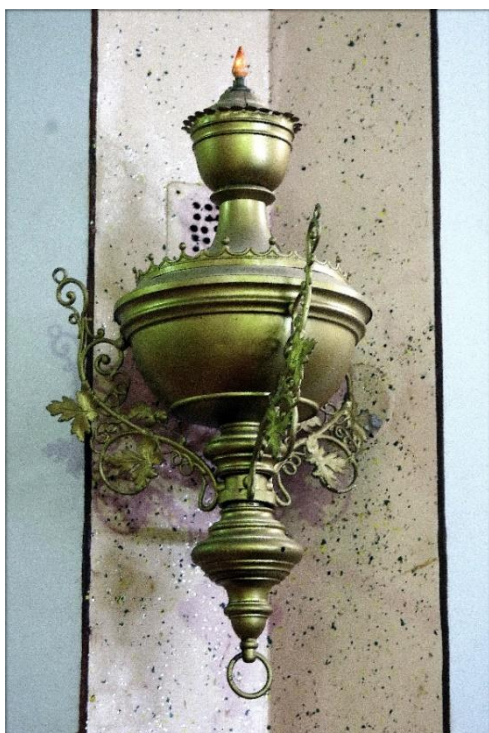
5.10. Propovjedaonica

Drvena govornica je ornamentalno obojena i pozlačena. Obojio ju je i ukrasio 1902. godine slikar Rikardo Rojnik iz Zagreba. Na kapi iznad govornice su postavljene Mojsijeve ploče s ispisanih deset zapovjedi. Stolarski rad. Bila je postavljena najprije ispod trijumfalnog luka uz sjeverni zid dok je 1944. godine župnik Blažeković nije dao prenijeti uz južni zid i postavio je na sam stup trijumfalnog luka.

Nakon preuređenja crkve sedamdesetih godina prošlog stoljeća govornica je skinuta i postavljena je nova, mramorna (na slici).

5.11. Vječno svjetlo

Za vrijeme župnika Rikarda Filipašića, 24. prosinca 1893. godine obješena je u sanktuariju nova lampa za vječno svjetlo. Ovu je lampu nabavio pobožni župljanin Stjepan Cugovčan. Lampa je nabavljena od čestite katoličke firme Johan Heindl iz Beča.

5.12. Stepenice na kor

Uz vrlo strme drvene stepenice što vode na kor, domaći stolar Franjo Skripač napravio je 1910. godine i ogradu (Spom. st. 92).

Isti je stolar napravio i drvene gatrice oko sviraonika na koru.

5.13. Orgulje

Graditelji orgulja braća Rieger iz Jagendorfa u Šleskoj napravili su mnogo orgulja po Podravini. Najstarije Riegerove orgulje vjerojatno su upravo u Sesvetama. Nabavio ih je Đuro Ortner, upravitelj župe 1888. godine. Imaju poseban sistem, tzv. kombinirani sistem. Imaju sedam kombiniranih registara, dvije kolektiv stupe, jedan manual i pedal. Označeni su: opus 233. Stajale su 1100 forinti i isplaćene su kroz nekoliko godina.

Blagoslovio ih je 23.12.1888. godine Josip Hiter, župnik iz Virja i podarhiđakon đurđevačkog crkvenog kotara.

Orgulje su i danas na koru u svojoj izvornosti.

Orgulje su doživjele tu neobičnu sudbinu da je 17.10.1918. godine od vlade poslani erarski monter skinuo sve svirale iz prospekta (svirale koje se izvana vide), isprevijao ih i rekao župniku Blažekoviću da te cijevi pošalje u Budimpeštu u ratne svrhe. Župnik to nije učinio. Svirale su ostale na župnom dvoru. Godinu 1920. župnik Blažeković se obratio Franji Westeru, graditelju orgulja u Zagrebu, koji je osobno došao u Sesvete, pregledao svinute svirale i izjavio da se mogu izravnati i urediti. Za nekoliko tjedana vratio se u Sesvete s izravnatim kositrenim sviralama. Čitave orgulje je očistio, popravio neke registre i ugodio ih. Za svotu od 5332 krune orgulje su ponovo svirale.

Treba spomenuti da je župnik Blažeković dobro svirao glasovir i orgulje te pjevao ugodnim basom (Spom. Str. 12-13., 117., 121-122). Vodio je pjevanje i imao mali ženski zbor. Imao je mnogo smisla za crkvenu glazbu.

Orgulje su obnovljene su 1993. godine i dobile su pogonski motor. Pedal je prekriven i ne upotrebljava se.

Čs. Karmen svira na orguljama i pjeva zajedno s crkvenim zborom za vrijeme trajanja svete mise.

5.14. Veliki luster u crkvi

U mjesecu kolovozu 1888. godine Đuro Ortner, župnik sesvečki, naručio je i dobavio iz Beča od tvrtke Miller luster za crkvu.

Od tada se promijenjeno više njih zbog dotrajalosti i uvođenja električne struje. Ovako izgleda luster 2025. godine.

5.15. Sesvečka zvona

Prva zvona za izgrađenu novu crkvu nabavio je Mirko Ožegović koji je kao kapelan u Kloštru vršio službu u Sesvetama. Nabavio je tri zvona za 1200 forinti 1884. godine (Spom. str. 8). Najveće je bilo teško 419 kg., srednje 250 kg., a najmanje 59 kg.

Za vrijeme Prvog svjetskoga rata, 25.8.1916. godine skinuto je uz opću žalost vjernika najveće i najmanje zvono i otpravljeno za ratne svrhe. Ostalo je srednje, koje je 8.10.1917. godine također skinuto i odvezeno. Na molbu župnika Blažekovića erar je župi Sesvete u prosincu 1917. godine dodijelio jedno zvono od 61 kg. iz Čakovca. Imalo je lijep zvuk, ali je bilo premaleno za Sesvete (Spom. 112 i 114).

Na poticaj župnika Blažekovića započela je sabirna akcija za nabavu novih zvona početkom 1924. godine. Sastavljen je odbor za 12 lica sa župnikom na čelu koji je vodio sabiranje priloga. Narod je oduševljeno prihvatio ovo nastajanje i 30. ožujka sklopljen je ugovor sa «Zvonarnom in livarnom družba Z. OZ. U St. Vidu nad Ljubjano» za lijevanje zvona. Zvona su nabavljeni u veličini i težini koja odgovara tornju po cijeni od 74 dinara po kilogramu. Najveće je zvono trebalo biti glas A, srednje C, a malo F.

Zvona su 4. srpnja 1924. godine poslana u ljevaonice i teška su: veliko zvono – 423kg, glasa se u B; srednje zvono – 274 kg, glasa se u C i malo zvono – 119 kg, glasa se u F.

Za sva tri zvona plaćeno je 61.779 dinara. Plaćeno je 170 dinara manje od dogovorenoga jer veliko zvono nema glas A, kako je bilo ugovoreno, nego glas B.

Novac su najvećim dijelom dali sami župljani, a među njima su se istakli : Mijo Mikša s doprinosom od 1000 dinara, a Ivan Kovačić, Mijo Posavec i Đuro Bratanović s 500 dinara. I zato su kod blagoslova zvona kumovali: velikom zvonu – Mijo Mikša, srednjem zvonu – Ivan Kovačić i malom zvonu – Đuro Bratanović.

Zemljišna zajednica je prodala staro groblje za 5000 dinara i dala taj novac za zvona. Prodano je i ono zvono iz Čakovca teško 61. kg. za 3000 dinara u selo Maglenča, župa Veliko Trojstvo. I taj je novac upotrijebljen u nova zvona (Spom. str. 132).

Zvono koje označava početak svete mise.

Župnik Blažeković je u Spomenici zapisao da je 6.7.1924. godine bio u Sesvetama dan slave kakav ova župa nije vidjela. Išlo se na željezničku postaju u Kloštar po zvona. Išlo se procesijom koja je bila duga dva kilometra jer je išlo sve što se moglo micati. Pred procesijom je bio banderij konjanika, a u sredini procesije troja svečano iskićena kola na kojima su se vozili zvonovi. Sveopća radost i sreća obuzela je sve stanovnike Sesveta. Napose onda, kad je župnik Blažeković zvona blagoslovio, a narod zvonove užetima povukao na toranj, te oni po prvi put zazvoniše. Skladni glasovi s tornja bili su živi odraz sloge i požrtvornosti Sesvećana da se ta zvona kupe (Spom. str. 132).

Zvona su elektrificirana 1994. godine.

5.16. Ura na tornju

Godine 1993. ure su elektrificirane.

I danas još ura s tornja crkve Svih svetih zvoni i označava Sesvećanima ure i fertalje – noću i danju. I prilično je već stara. Nabavio ju je Rikardo Filipašić, prvi svećenik, župnik, u Ptuju kod urara Vjenceslava Čalonna (Czalonn) za 550 forinti. Urar je postavio uru na toranj 30. ožujka 1893. godine i od toga neumorno ide i pokazuje vrijeme i prolaznost svega. Uru je isplatila općina u ratama, a posljednju ratu je urar dobio 1895. godine. (Spom. str. 27 i 31).

5.17. Munjovod na tornju – gromobran

Toranj sesvečke župe je najviša točka u selu i za vrijeme grmljavinskog nevremena često udaraju munje u njega. Radi zaštite same zgrade i vjernika, prvi munjovod na tornju postavljen je 1889. godine. Postavio ga je limar iz Virja, Vid Cillinger, a po narudžbi Đure Ortnera, upravitelja župe (Spom. str. 46).

***Popravak
gromobrana
2022. godine,
nakon što je
ponovo
oštećen u
nevremenu.***

Dana 19. travnja 1891. godine, u nedjelju za vrijeme popodnevne večernjice udario je grom nad svetištem pokraj župnika Rikarda Filipašića i opalio svetohranište, a u crkvi je 27 vjernika popadalo po podu i ozlijedilo se, a sam župnik je ostao neozlijeđen, ali strah je bio veliki. (Spom. str. 25)

Nakon toga je munjovod stručno namješten 1891. godine, a namjestio ga je limar Tomo Vojvodić iz Ferdinandovca uz prisustvo inženjera Peksindera (Spom. str 29 i 30).

Grom je drugi put udario u sesvečku crkvu 13.7.1934. godine oko 6 sati popodne. Udarac je bio negdje nad sakristijom jer je u njoj oštetiio slike na zidu. Nitko nije stradao jer u to vrijeme u crkvi nije bilo vjernika.

5.18. Ograda oko crkve

Drvena ograda oko crkve je dotrajala i župnik Blažeković je 1925. godine potakao župljane da podignu novu betonsku sa željeznim šaketama. Betonske radnje je izvršio domaći majstor Mijo Kolar, a željeznu radnju su napravili majstori kovači Đuro Huđek i Stjepan Kolar. Sav potrebni novac za taj posao sabrali su ga župljani i uz to su radnike dali badava. (Spom. str. 133-134). Navedena ograda stoji i danas, ali je više puta obnovljena.

5.19. Lipe oko crkve i na Trgu bana Josipa Jelačića

Nekada su se oko crkve nalazile guste krošnje lipa i kestena, a jednako je bilo i uz kapelu svetoga Ivana Nepomuka kao i na Trgu pred crkvom. Treba spomenuti da su te lipe na poticaj župnika Blažekovića donijeli župljani iz Konaka Dubovnika, a 19. ožujka 1923. godine zasadili su 4 lipe oko kapele svetoga Ivana, a ostale oko crkve i na ledinu kraj crkve. Pred ulazom u crkvu zasađena su i dva mlada kestena (Spom. str.128-129).

Danas postoji lipa kraj kapele sv. Ivana Nepomuka i nekoliko lipa u parku, a sve gore spomenuto drveće u ogradi oko crkve je uklonjeno i zasađeno je novo.

6. Raspela na području župe

Radi potpunosti slike o vjerskoj svijesti župljana sela Sesvete treba spomenuti i raspela koja su bila podignuta na području sela, ukupno njih 14. Sva raspela su obnovljena od 2007. godine do 2025. godine.

Za župnika Rikarda Filipašića podignuto je raspelo 11. studenog 1894. godine na putu između Sesveta i Kloštra, nedaleko od Visokoga brijega u Gaju. Podigao ga je Ivan Rep na slavu Božju i na utjehu svoje duše.

Godine 1910. u Kladju su podigli kamenito raspelo Andro i Marija Matočec, a Blažeković ga je blagoslovio. (Spom. str. 94). Obnovljeno je 2008. godine.

Raspela kojih više nema:

- raspelo na trgu pred crkvom, podigao ga je Stjepan Janeš, a župnik Gerber ga je 29.5.1898. godine blagoslovio;
- raspelo u Kladju, podigao ga je Andrija Posavec, a župnik Gerber blagoslovio 16.5.1897. godine (Spom. str. 79).

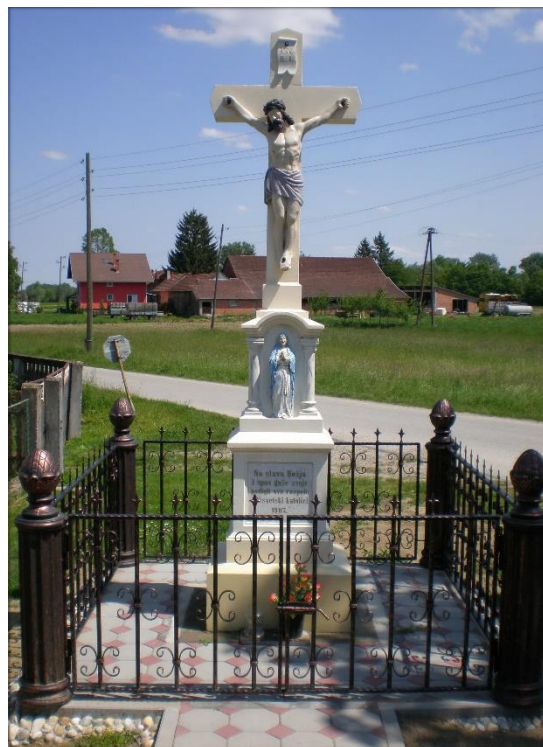
**Raspelo na kraju Druge ulice podignuto oko 1930. godine.
Na njemu piše: "Podigli na slavu Bogu Bogoljubni katolici".**

Nakon 50 godina raspelo je obnovljeno, a blagoslovio ga je Tomislav Hrupec, župnik sesvečki.

Raspelo u Tomičevoj ulici kod odvojka puta za Dragance podignuli sesvečki vjernici 1970. godine.

Kamenito Raspelo u Ceresniku, podigli župljani, a župnik Gerber ga blagoslovio 13.10.1907. godine. (Spom. str. 79).

Raspelo je na slavu Božju podiglo selo Draganci 15.6.1952. godine. Obnovljeno je 1998. godine.

Na slavu božanskom spasitelju, bezgrešnom srcu Marijinom, podigoše vjerni župljani 1959. godine. Obnovljeno 1991.-2001.-2023. godine. (Kod tzv. Bikarnice)

Ostala raspela

- raspelo u Šarju, podigao ga je Antun Bajsar, a župnik Gerber blagoslovio 24.9.1899. godine;
- raspelo u Mekišu, podigao ga je Đuro Bratanović, a župnik Gerber blagoslovio 24.4.1904. godine;
- raspelo u Skranjicama, podigli su ga župljani, a 18.9.1904. godine blagoslovio župnik Gerber;
- raspelo u Jasenju, podigli su ga Mato i Ana Čoklo iz Grede, a 17.9.1905. godine blagoslovio župnik Gerber (Spom. str. 79).

Blagoslov križa na ulazu u Podravske Sesvete 29.3.2018. godine.

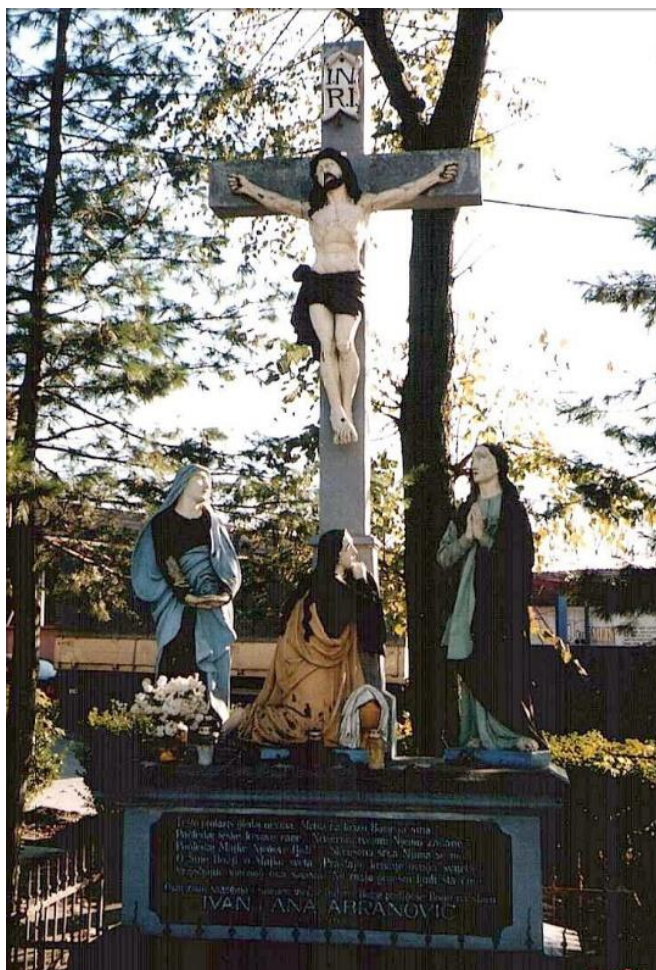

Pred mnoštvom vjernika iz Podravske Sesvete, Kloštra Podravskog i okolnih mjesta, velečasni Krunoslav Kefelja blagoslovio je raspelo postavljeno na ulazu u Podravske Sesvete podno „Visokoga Brega“ (na mjestu nekadašnje kućice na Pridvorju 21).

Križ je postavljen u sredini lijepo uređenog parka, a napravio ga je, od drva stoljetnog hrasta, poznati sesvečki umjetnik Kruno Posavec. Svečanost su svojim nastupom uveličale članice HFD Sesvečice te brojni predstavnici javnog političkog, kulturnog i turističkog života našeg mjesta i KC-KŽ županije. Ni jaka kiša nije omela molitve prisutnih i njihove želje za bolji život u vjeri, nadi i ljubavi u Kristu

6.1. Kalvarija u parku na Trgu bana Josipa Jelačića

Godine 1932. podignuto je na Trgu ispred tadašnje donje škole vrlo lijepo raspelo, zapravo Kalvarija koje je izradio osječki kipar Franjo Hendrich. Na podnožju u obliku oltarne menze u sredini je podignuto raspelo s Kristovim tijelom, a ispod raspela je lik Magdalene koja u pognutom stavu od lijeva na desno grli križ. Uz križ su u stojećem stavu postavljeni kipovi Žalosne Gospe i svetog Ivana apostola.

Na podnožju su ispisani stihovi Karla Blažekovića:

**„Ti što prolaziš, gledaj nevina
Mrtva na križu Božjega sina,
Pogledaj teško krvave rane
Nevjerom tvojom Njemu
zadane.
Pogledaj Majke Njegove boli
Skrušena srca Njemu se moli:
O Sine Božji, o Majko Sveta,
Praštajte krivnje ovoga svijeta!
Vrijeđajući vječnog oca s visine
Ne znaju grješni ljudi što čine.“**

Ovaj znak spasenja i spomen vječne ljubavi Božje podigoše Bogu na slavu Ivan i Ana Abramović 1932. godine.

Sav trošak izrade i postavljanja raspela – Kalvarije platili su spomenuti supružnici Ivan i Ana Abramović. Spomenik je na spomen na 1900. godišnjicu Isusove smrt, koji je cijela crkva slavila 1933. godine. svečano blagoslovio župnik Karlo Blažeković, uz asistenciju kloštranskog župnika Mije Jurića i župnika Ivana Žinića, 21. svibnja 1933. godine. Tom prilikom je otpjevana svečana misa kod koje je pjevao mali ženski troglasni zbor iz Seseveta (Spom. str. 139-140).

Spomenik je više puta obnavljan, a zadnji put 2025. godine.

6.2. Kapelica Gospe Fatimske

Staru sakristiju je župnik Tomislav Hrupec preuređio za vjeronaučnu dvoranu. Nakon što je 2008. godine dovršena i blagoslovljena nova vjeronaučna dvorana, u sakristiji se slave samo dnevne mise.

Taj novi prostor od 8x4 hvata, nazvao je kapelom Gospe Fatimske. Blagoslovio ju je zagrebački nadbiskup Franjo Kuharić prigodom jubilarne proslave 100 godina građenja crkve, 19.11.1978. godine. Danas kapela ima centralno grijanje.

Župnik je u vezi s tom kapelom uveo i proštenje Gospe Fatimske – 13. svibnja.

6.3. Kapelica Žalosne Gospe

Svetu misu 9.9.2018. godine predvodi Krunoslav Kefelja, župnik sesvečki.

Kapelica je sagrađena na mjestu stare izvorne crkve u ulici „Stara cirkva“ (J.J. Strossmayera). Podigli su je vjernici iz te ulice. Na tome mjestu je prije stajalo raspelo kao spomen groblja i stare crkve. Kapelicu je blagoslovio 24. 4. 1977. godine Bernard Rubinić, upravitelj župe Kloštar. Misa je bila pod vedrim nebom uz mnoštvo vjernika.

Sveta misa kod kapelice Žalosne Gospe 17.9.2006. godine.

Sve do nedavno mise su se kod kapelice Žalosne Gospe održavale svake godine u mjesecu rujnu.

Svetu Misu 20.9.1987. ispred kapelice predvodi Tomislav Hrupec, župnik sesvečki.

6.4. Kapelica svetog Ivana Nepomuka

Najstariji i najvrjedniji kip u sesvečkoj župi je kip svetoga Ivana Nepomuka, koji se spominje u opisu sela Sesvete 1780. godine.

Bio je postavljen na okruglom stupu od cigle kao pil ispred vojničke štacije (statio officialis). Isklesan je od kamena i od dobra kipara umjetnika, premda mu neukusan namaz danas oduzima tu vrijednost. Barokna je radnja i spada u zajednicu sačuvanih kipova istog majstora: sveti Florijan, sveti Ivan Evanđelist u Prugovcu i Trpeći Isus u Budančevici (Lip. Men. Župe Kloštar).

Kako bi to umjetničko vrijedno djelo očuvao od vremenskih nepogoda Đuro Ortner, upravitelj župe, dao je taj kip 1889. godine natkriti. Znači da je kip skinut sa stupa i postavljen na uže podnožje, a nad njim je onda podignut mali krov i pokriven crijepom (Spom. str. 16).

Za vrijeme velike oluje 1913. godine, kada je 18. rujna silan vjetar i tuča oko 7 sati navečer kroz ¼ sata harala nad Sesvetama, srušio se pokraj

male kapelice sv. Ivana Nepomuka nerod (drvo) i oštetio krov i zid kapelice (Spom. str. 103).

Kako je 1922. godine kapelica sv. Ivana Nepomuka bila gotovo posve porušena, zapuštena i oštećena, odlučio je župnik Karlo Blažeković sagraditi novu. Narod je u tu svrhu doprinio 21.672 krune i domaći zidari, kovači i stolari uz dobrovoljnu radnu snagu župljana podigli su novu kapelu, koja i

danas stoji. Rudolf Škala, kipar iz Ferdinandovca, popravio je kip sv. Ivana Nepomuka, a kapelu iznutra obojio.

Kapela je podignuta na križanju. Dobila je cementni pod i prilaz od dvije stepenice i limeni krov sa sjeverne strane, da ne zamače.

S prednje strane su drvena vrata (danās od lijevanog željeza), dvokrilna, metar visoka. Krovište i zabat s prednje strane počivaju na dva okrugla zidana stupa. S istočne i zapadne strane je otvorena da se vidi kip. Posao je završen do polovice rujna, a 26. rujna 1922. godine je novo podignutu kapelu svečano

blagoslovio domaći župnik Blažeković i u njoj otpjevao svetu misu.

Bila je to velika i lijepa svečanost kod koje je s radošću sudjelovalo cijelo selo Sesvete (Spom. str. 125-126). Oko kapele su 19.3.1923. godine zasađene 4 lipe koje su donijeli župljani iz Dubrovnika (Spom. str. 129).

Kapelica i njena okolina su ponovo uređeni 2025. godine, a danas kapelicu krasi jedna lipa – ona najstarija u selu, sa svoje 102 godine.

I za kraj...

Župa Podravske Sesvete nije samo crkva, ni samo mjesto – ona je živa priča ljudi, vjere i vremena. Kroz stoljeća, ova je zajednica tiho rasla, molila, gradila, rušila i ponovno podizala, čuvajući ono što je najvrjednije: vjeru u Boga, ljubav prema bližnjemu i pripadnost vlastitome korijenu.

Ova monografija želi biti više od zbirke podataka. Ona je svjedočanstvo i zahvalnica – onima koji su došli prije nas i ostavili trag, kao i onima koji tek dolaze i kojima ostavljamo u naslijeđe ne samo zidine, nego duh. Neka ove stranice posluže kao putokaz, ali i kao blagi podsjetnik: da ništa što je protkano vjerom, trudom i zajedništvom ne nestaje, nego traje – u pričama, u sjećanjima, u molitvama.

Zahvaljujemo svima koji su ovu župu činili domom, svetištem i svjetlom. I neka i dalje u Podravskim Sesvetama zvono neprestano poziva – na vjeru, nadu i ljubav.

7. Korištena literatura i fotografije

a) Korištena literatura

- Paškal Cvekan, Podravske Sesvete, selo i župa
- Spomenica I župe Svih svetih Podravske Sesvete, 1885.-1945.
- Liber memorabilium od 1780. župe Kloštar
- Josip Buturac - Popis župa Zagrebačke biskupije 1334. i 1501. godine
- Franjo Brdarić - Iz povijesti podravskih župa, 1934.
- Mira Kolar-Dimitrijević - Ferdo Rusan - život i djelo, 2004.
- Branko Begović - Ftem Sesvetam, 2003.
 - Pregled povijesti Podravskih Sesveta, 2016.
- Dražen Nađ - Draganci kroz vrijeme, 2016.
- sačuvani zapisi i sjećanja Željka Kovačića i Josipa Cugovčana
- Sesvečki list br. 1 i 2
- Sesvečke novine br. 1-29

b) Fotografije

- Lovro Lončarić, župne procesije 1933. godine
- Martin Kralj - Zbirka Pleadin
- Stjepan Jagić
- fotografije nepoznatih autora iz foto albuma sesvečkih obitelji

IMPRESUM:

Naslov: „Župa Podravske Sesvete“

Autor: **Stjepan Jagić**

Vlastita naklada autora

URL publikacije: <https://www.podravske-sesvete.eu/knjige/zupaps.pdf>

Urednik: **Petra Štefec**

Jezična lektura i korektura: **Petra Štefec**

Naslovnica: **Dražen Nađ**

(fotografija na naslovnici: **Cvjetnica**, sveta misa u župnoj crkvi Svih svetih u Podravskim Sesvetama 24.3.2024., Mario Rukelj, župnik)

Zadnja strana:

Varaždinski biskup **Bože Radoš** prima poklone u Župnoj crkvi Svih svetih u Podravskim Sesvetama, prije podjele sakramenta Svete potvrde, 13.5.2025.

ISBN 978-953-46887-0-0

Publikacija je dostavljena Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu u skladu s obvezom dostave obveznog primjerka propisanom Zakonom o knjižnicama i knjižničnoj djelatnosti (NN 17/19, 98/19, 114/22) te Pravilnikom o obveznom primjerku (NN 66/20).

Mjesto izdanja: Podravske Sesvete,

Godina izdanja: 2025.

Poštovani čitatelju,

Ova knjiga nije samo povijest jedne župe – ona je poziv na zahvalnost, na sjećanje i na nadu. Svaka riječ, svaka slika i svaka uspomena u ovoj monografiji nosi dio života ljudi koji su voljeli svoj kraj, čuvali vjeru i gradili zajednicu oko svetog oltara.

Dok zatvaraš ove korice, možda ćeš u sebi ponijeti samo jednu rečenicu, možda jedan pogled na staru fotografiju, ili pak duboki osjećaj pripadnosti. I to je dovoljno. Jer i najtiša uspomena može postati sjeme za nova dobra djela, novu vjeru i novu nadu.

Neka ova knjiga živi u tvom domu, kao tihi svjedok da su i mali ljudi u malim mjestima činili velike stvari – kad su ih činili s vjerom i srcem.

S ljubavlju i poštovanjem,

autor i suradnici!

ISBN 978-953-46887-0-0